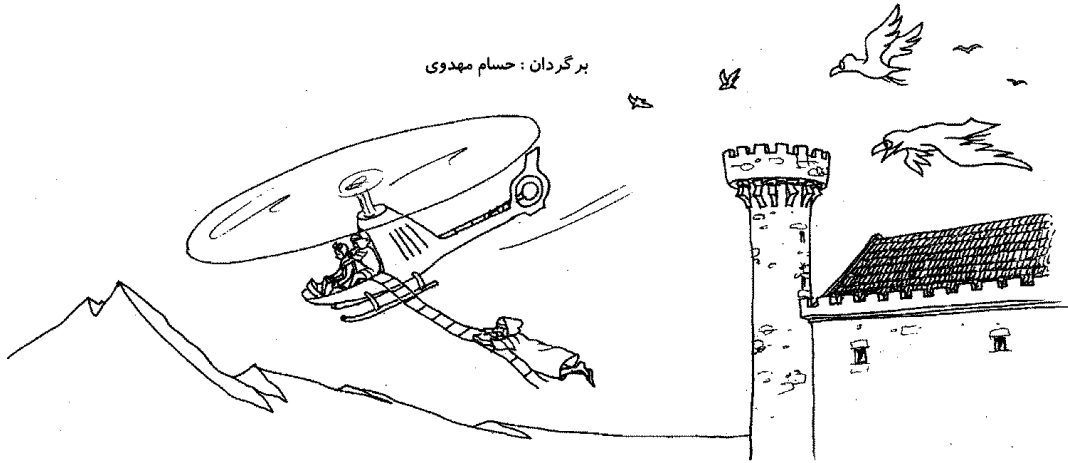

عشق عمودی

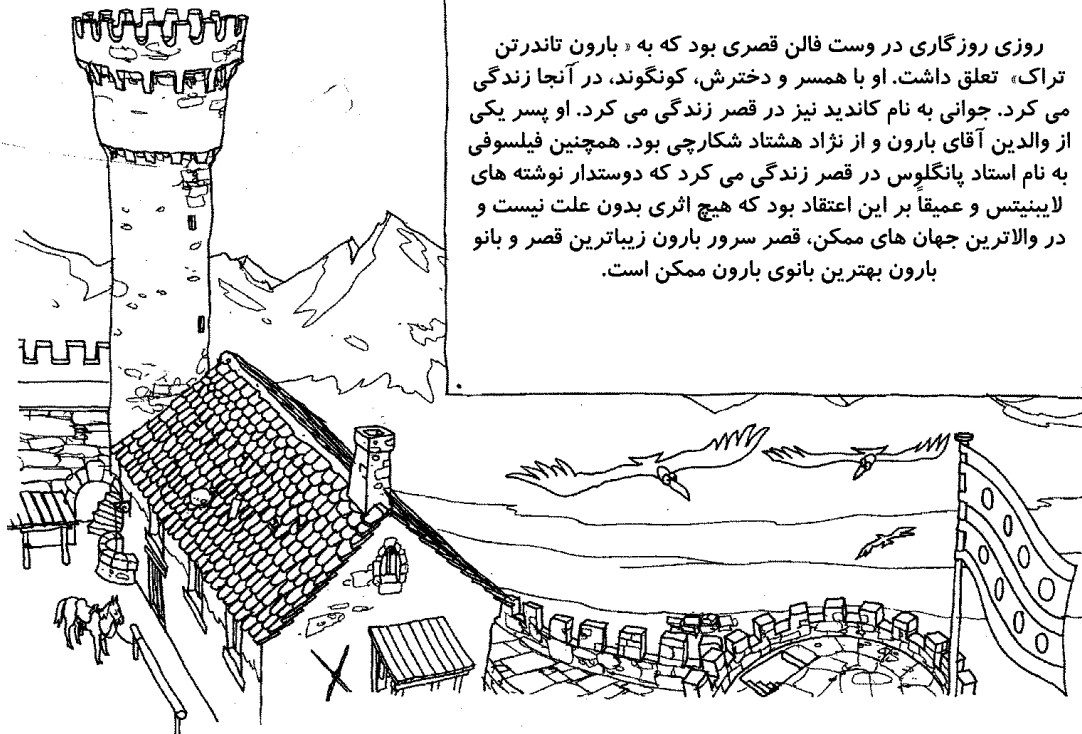
ژان پیر پتیت

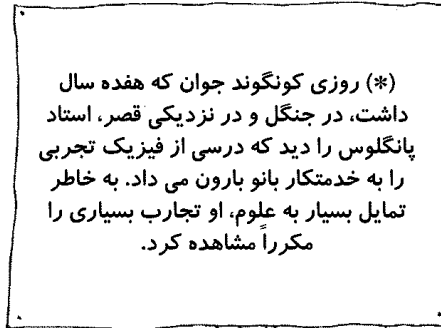
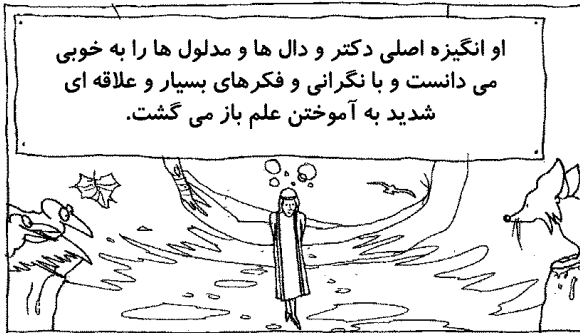
برگردان : حسام مهدوی

<http://www.savoir-sans-frontieres.com>

روزی روزگاری در وست فالن قصری بود که به « بارون تاندرتن تراک » تعلق داشت. او با همسر و دخترش، کونگوند، در آنجا زندگی می کرد. جوانی به نام کاندید نیز در قصر زندگی می کرد. او پسر یکی از والدین آقای بارون و از نژاد هشتاد شکارچی بود. همچنین فیلسوفی به نام استاد پانگلووس در قصر زندگی می کرد که دوستدار نوشته های لایبنتس و عمیقاً بر این اعتقاد بود که هیچ اثری بدون علت نیست و در والاترین جهان های ممکن، قصر سرور بارون زیباترین قصر و بانو بارون بهترین بانوی بارون ممکن است.

(* باز آفرینی عینی از متن ولتر، برگرفته از کتاب او به نام «کاندید»

لب هایشان یکدیگر را لمس کرد و دست هایشان در هم رفت. آقای بارون که از آن جا عبور می کرد این صحنه را با تمام کم و کیفش دید.

دستمال کونگونند افتاد. کاندید خم شد تا آن را بردارد و دختر نیز همان کار را کرد. دست هایشان یکدیگر را لمس کرد و زانو هایشان لرزید

بانو بارون یک سیلی به کونگونند زد و او را در اتاقی که در بالاترن قسمت قصر قرار داشت محبوس کرد.

(* آقای بارون کاندید را با لگدی به عقب پرت کرد.

(* و همه در این زیباترین قصر ممکن نگران بودند...

(* باز آفرینی عینی از متن رمان کاندید، اثر ولتر (۱۷۷۸-۱۶۹۴)

من باید بتوانم طول فرود را، با رسیدن به کمترین سرعت ممکن، کم کنم. ظرفیت بال متناسب است با میزان α . در هنگام اوج گرفتن هواپیما من باید بتوانم بسیار آرام تر پرواز کنم.

پس این بال است که به شما اجازه می دهد روی هوا بمانید.

بله

باد متناوب

لبه پیشین

نیروی آیرودینامیک

حرکت به بالا

من کابل های سختی را در این قسمت قرار دادم که فشارهای دنباله را تحمل می کنند و از افتادن بال ها به عقب جلوگیری می کنند.

سطوح دنده مانند

سطوح دنده مانند

اثر حرکت هوا روی سطح بالایی

تقسیم فشار

این مثل بوم جرثقیل ها است.

این میله ها در کشش و تنش به خوبی کار می کنند.

KRAK!

آقایان، بدون این اجسام سخت بال ها خواهند شکست.

یک فکر عاقلانه

الوار میانی نیروهای انعطافی را متناسب با ظرفیت خود تحمل می کند.

ناگهان بال ها می لرزند و به عقب خم می شوند.

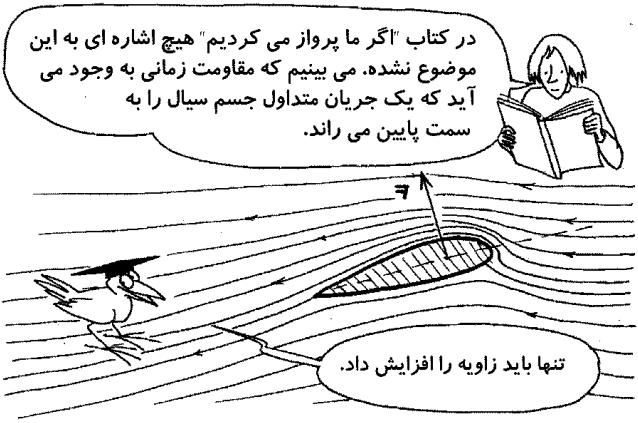

این دفعه واقعاً شانس داشتید که این پشته علف خشک دقیقاً زیر شما بود.

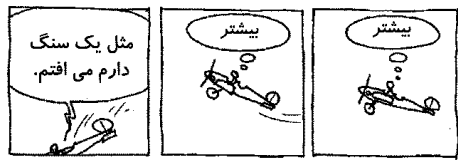
چه اتفاقی افتاد؟

نمی دانم. با تاثیر عملي خاص نیروی مقاومت از بین رفت؟!

در کتاب "اگر ما پرواز می کردیم" هیچ اشاره ای به این موضوع نشده. می بینیم که مقاومت زمانی به وجود می آید که یک جریان متداول جسم سیال را به سمت پایین می راند.

تنها باید زاویه را افزایش داد.

مثل یک سنگ دارم می افتم.

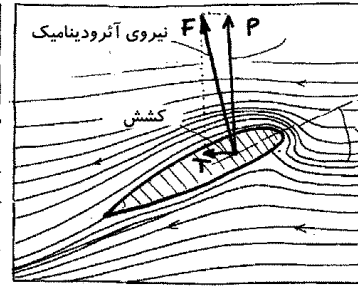
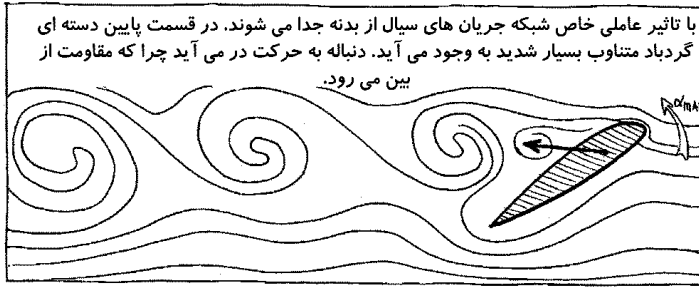
بیشتر

بیشتر

با این ماشین من نمی توانم کونگوند را آزاد کنم. دقیقاً به این فکر می کنم که این ماشین در آینده چه شکلی خواهد داشت

از آنجایی که هیچ اثری بی علت نیست، باید دلیل کافی برای این از بین رفتن شدید مقاومت را کشف کنیم.

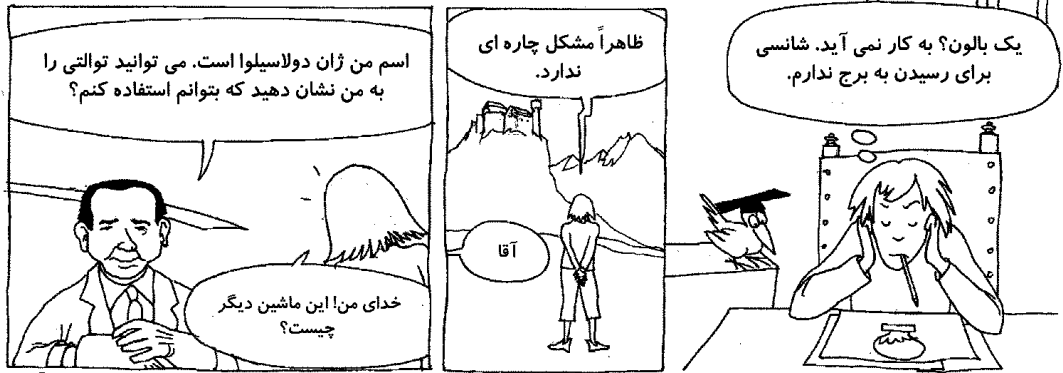
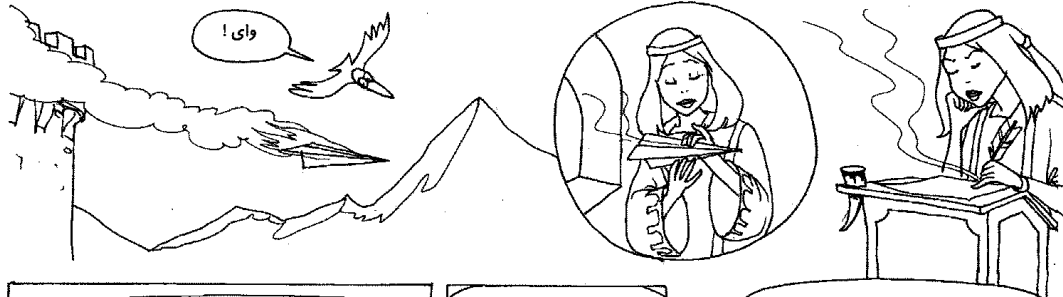
زمانی که نتیجه نیروی آیرودینامیک F (که شامل یک چهارم طول بدنه و طناب می شود) را بررسی می کنیم، جزئی دیده می شود که تا بخش انتهایی بدنه بال ادامه پیدا می کند.

زمانی تصویر جریانی مطابق با تاثیر عاملی قدرتمند را می بینم، متوجه چیزی می شوم.

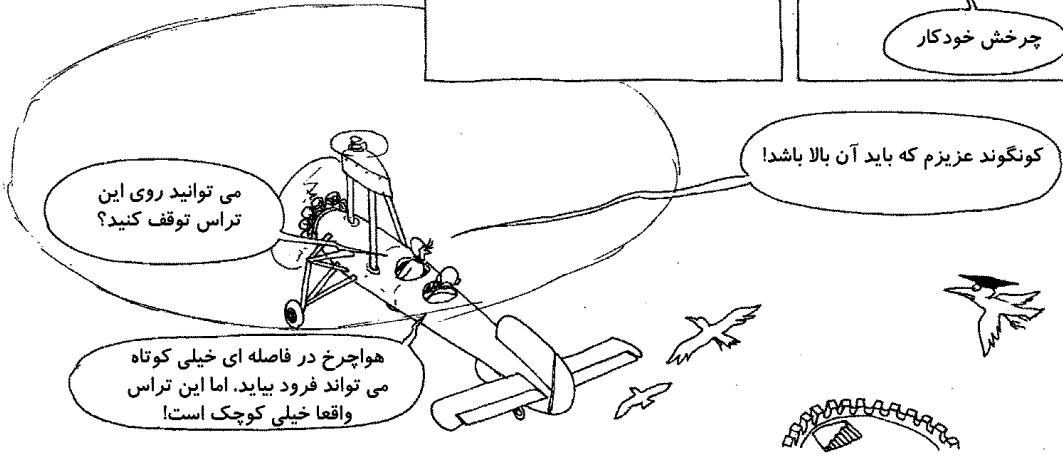
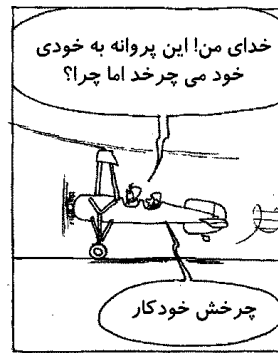
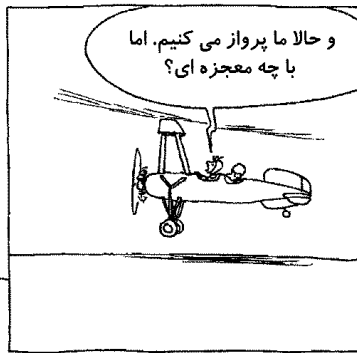
اما حرف های او به قدری سوزان بود که نامه هایش
پیش از رسیدن به زمین می سوخت.

در این مدت کونگوند مدام برای
کاندید نامه می نوشت.

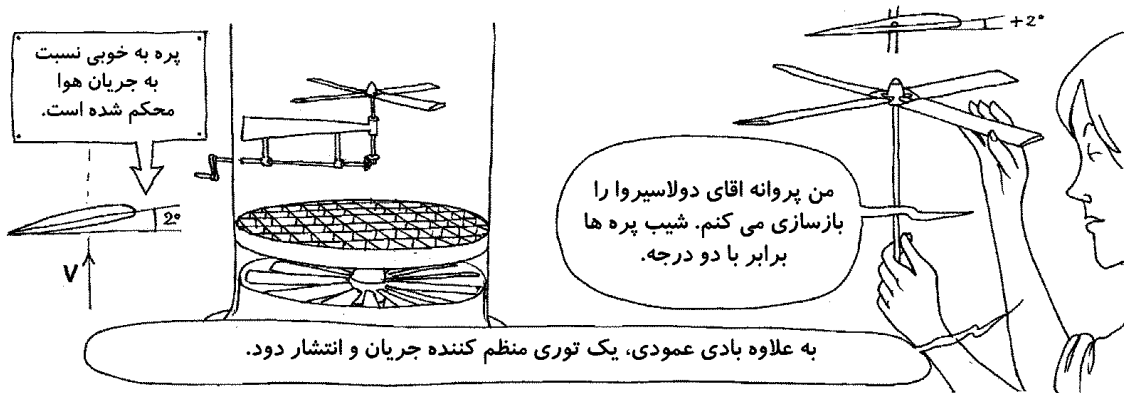

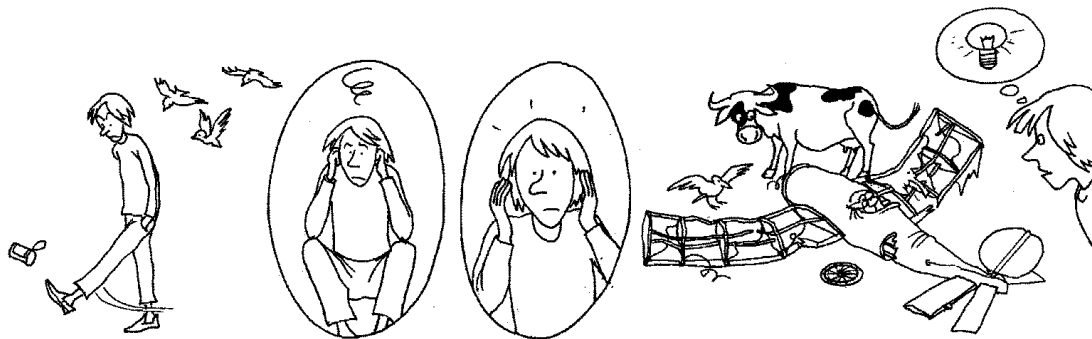
هواچرخ

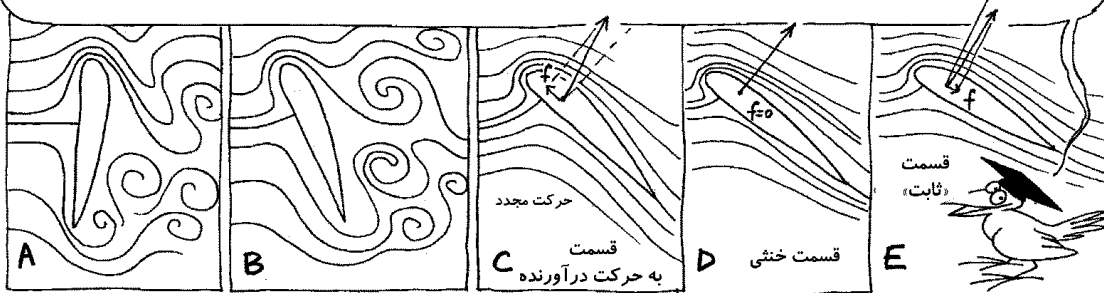

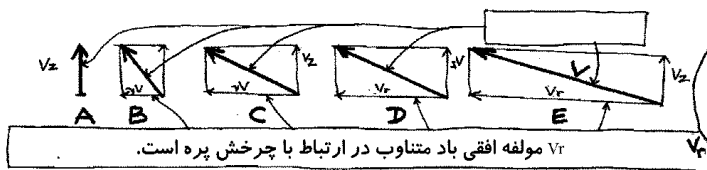

زمانی زاویه پره نسبت به مسیر جریان باد متناوب کم می شود، جریان دوباره به حرکت در می آید (تصویر C). نیروی آیرودینامیک (جزء F) منجر به حرکت در آمدن پره می شود. در تصویر D، این نیرو از بین می رود و سپس در تصویر E معکوس می شود. پس جزء F حرکت پره را کند می کند.

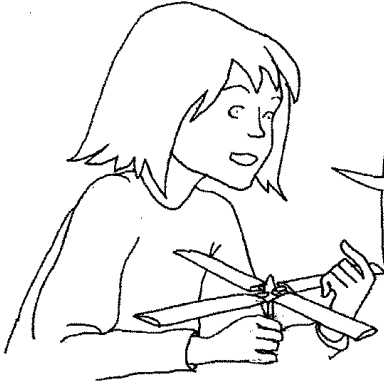
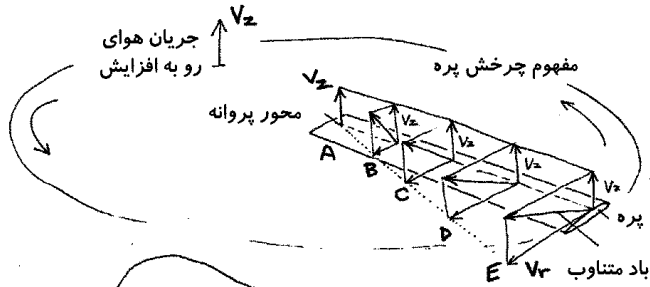

به خوبی شنیدم کاندید عزیزم، اما این تغییر جهت آنچه که شما به آن باد متناوب می گوید از کجا می آید.

سرعت پروانه در ارتباط با سرعت چرخش پره است.

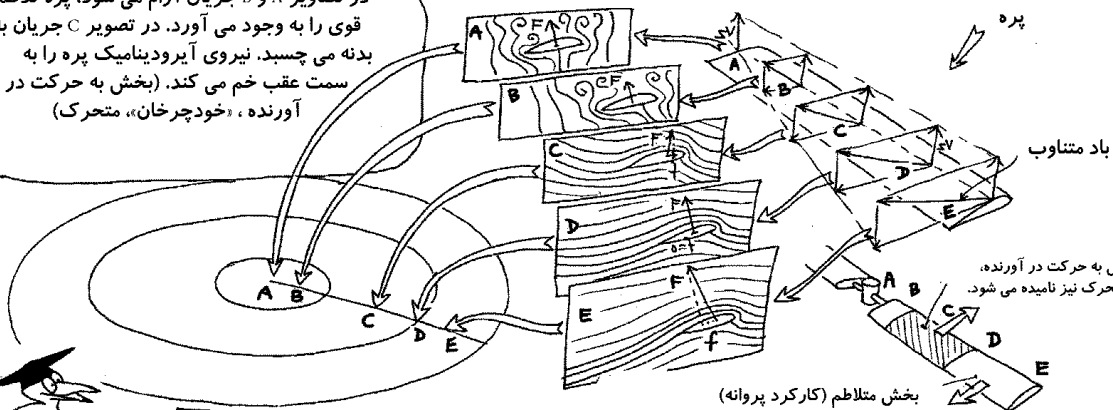

پروانه در جریانی از هوای رو به بالا با سرعت V_z در حرکت است و سرعتش با سرعت چرخش پره V_r که خود متناسب با فاصله تا محور می باشد در ارتباط است. هر چه بر روی پره ها از محور اصلی دور می شویم تاثیر باد متناوب بیشتر می شود. همچنین واحد این سرعت با حرکت از محور به سمت پیرامون افزایش میابد.

بسته به شیوه ای که باد متناوب به پره برخورد می کند جریان های گوناگونی به وجود می آید. برای به تصویر کشیدن این جریان ها از لوله ای استفاده می کنم که از خود دود ساطع می کند و به پره در حال چرخش متصل شده است. و این هم نتایج گوناگونی که من می توانم به دست بیاورم.

در تصاویر A و B جریان آرام می شود. پره تلاطمی قوی را به وجود می آورد. در تصویر C جریان به بدنه می چسبد. نیروی آیرودینامیک پره را به سمت عقب خم می کند. (بخش به حرکت در آورنده، «خود چرخان»، متحرک)

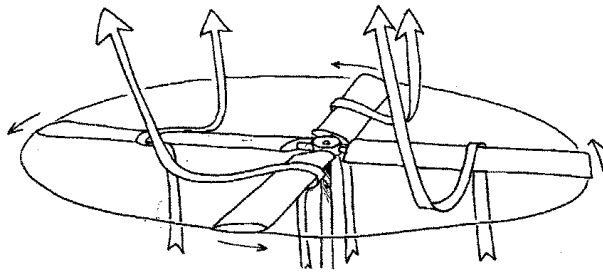
بخش به حرکت در آورنده، خودمتحرک نیز نامیده می شود.

بخش متلاطم (کارکرد پروانه)

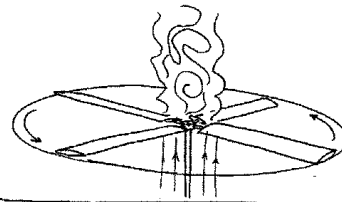

تمام این ها با تلاش ژان دولا سیروا در تونل باد کشف شده است.

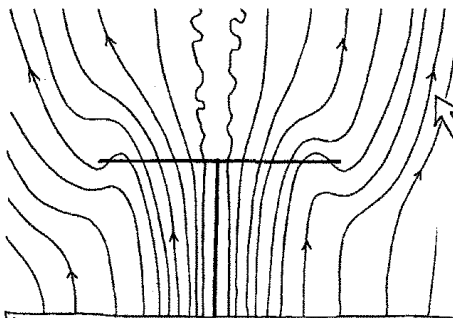
در تصویر E نیروی آیرودینامیک که همیشه به سمت بالا منتشر می شود، باعث محدود شدن و توقف پره می شود. تصویر D موقعیت محدود را به تصویر می کشد ($F=0$). در این مجموعه از چرخش خودکار، قسمت هاشور خورده بخش به وجود آورنده حرکت است، این در حالی است که انتهای پره ثابت می باشد. مجموعه ای خودایستا به وجود می آید

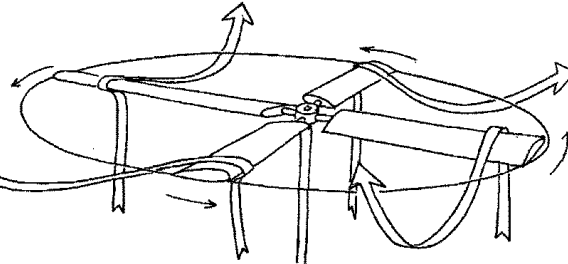
در اینجا جریان مجدداً به بدنه پره می چسبد.

بالای قسمت مرکزی جریان کاهش و دنباله ای بسیار متلاطم به وجود می آید.

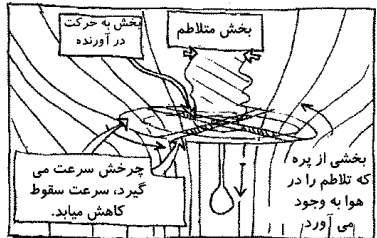

آنچه به مفهوم کلی جریان معنا می دهد از تصویر فوق استخراج می شود.

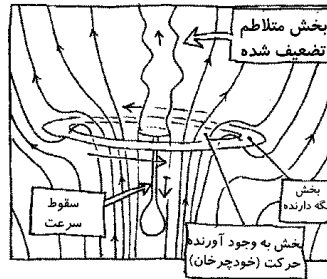
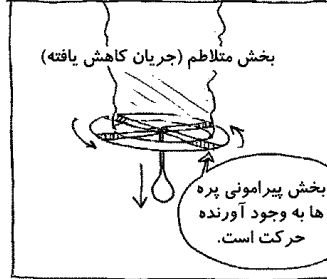
در خارج از محدوده پره فشار هوا با قرار گرفتن در برابر حجم هوای خارجی به سمت پایین متمایل می شود (سرعت وابسته) و این برای آنکه هوا از مسیر صفحه ای که در اثر چرخش پروانه به وجود آمده است خارج شود کافی است.

بخش جریان متلاطم (با تلاطم) با افزایش یافتن هر چه بیشتر سرعت چرخش، کاهش میابد.

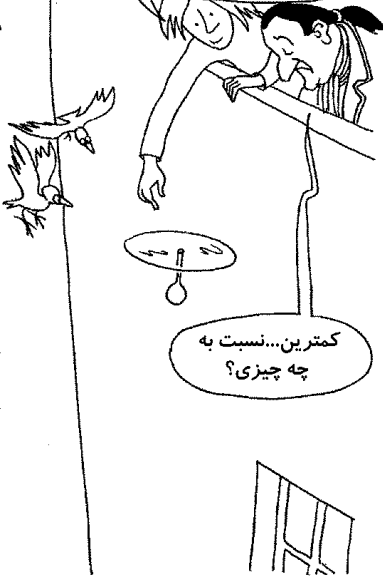

زمانی هر دو طرف پره به تعادل برسند سرعت چرخش ثابت می شود. بنابراین مجموعه چرخش خودکار کاملاً برقرار می شود و سرعت سقوط به حداقل می رسد.

برای اطمینان یافتن از آنکه قسمت پیرامونی باله با سرعت کافی جهت به وجود آمدن جریان به چرخش در می آید. بنابراین پروانه متحرک می شود و سرعت چرخش افزایش میابد.

استاد پانگوس ببینید، من این ماکت را با وارد کردن کمترین نیرو از پنجره به بیرون پرتاب کردم.

همچنین می توان با رها کردن یک صفحه، دارای حفره هایی که قطر آن ها به تدریج با دور شدن از مرکز کاهش میابد، بخش های متخلخل گوناگونی را به وجود آورد تا به چنین جریانی دست یافت. مدیریت

اگر شما در زمان حرکت نیروی چرخشی کافی را ندهید چه اتفاقی می افتد؟

سرعت در انتهای پره ها به حد کفایت برای چسبیدن جریان به بدنه نیست، بنابراین نیروی به وجود آورنده حرکت نیز وجود ندارد. عدم استقرار مجموعه چرخش خودکار: ماکت مانند تکه سنگی می افتد.

این صفحه نمی چرخد

بخش متخلخل

بدون حفره: جریان با صفحه برخورد می کند.

من یک لحظه به این فکر کردم که این دستگاه می تواند به دوشیزه کونگوند اجازه دهد تا در مورد آزادیش فکر کند. اما فکر کنم این کاری برای شکستن استخوان ها است.

به طور خلاصه هواچرخ نوعی شباهت و نزدیکی با بادبادکی متخلخل دارد که حفره های آن از سمت مرکز به پیرامون کاهش میابد و حفره ای بزرگ در مرکز آن قرار دارد که از آن هوای متلاطم عبور می کند.

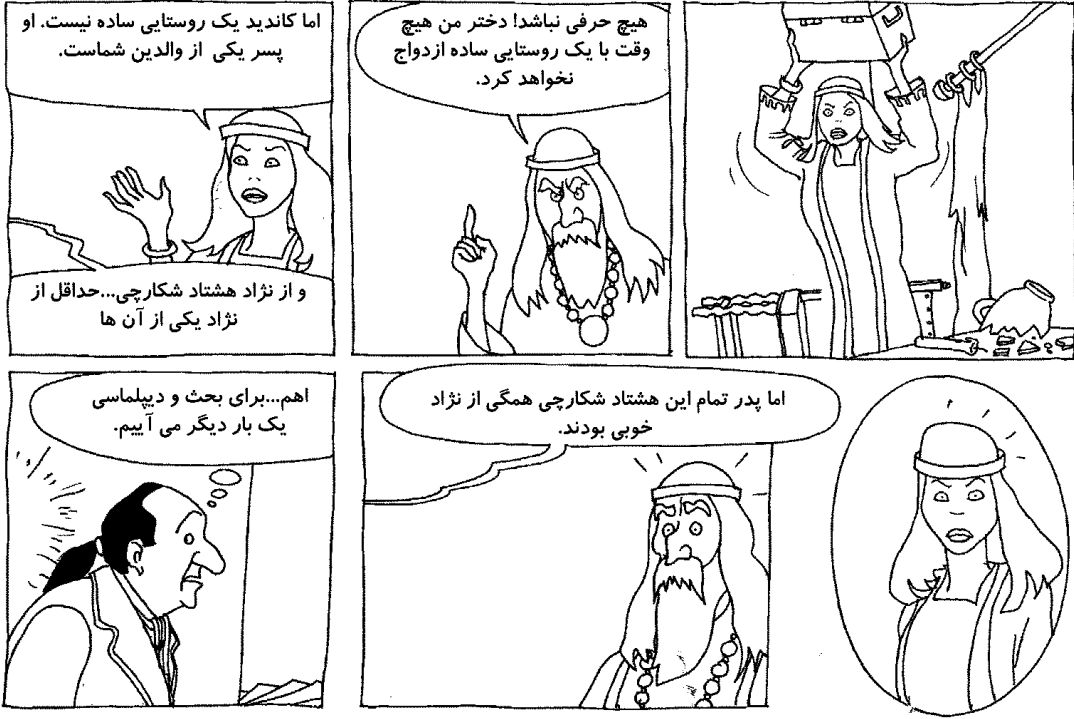
و هواچرخ؟

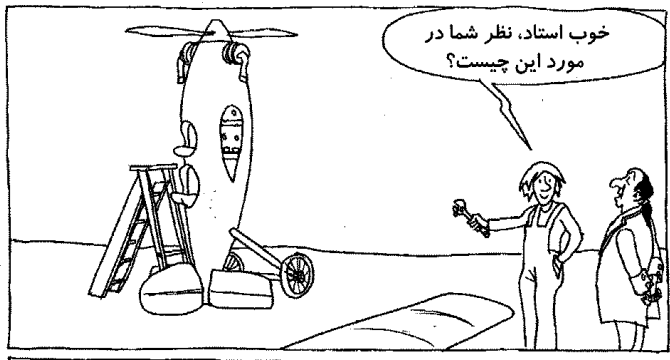
(* هنوز حرکت می کند)

حال که راز چرخش خودکار پروانه روشن شد تنها باید اندکی شیب به آن داد. بنابراین پروانه مانند یک صفحه متخلخل است که حفره های آن از سمت مرکز به پیرامون کاهش میابد.

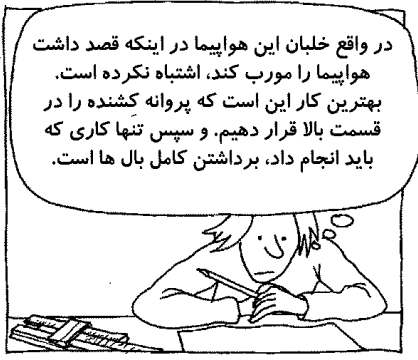

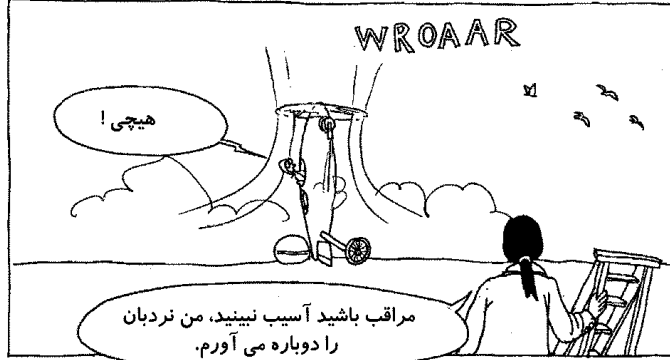

خوب استاد، نظر شما در مورد این چیست؟

در واقع خلبان این هواپیما در اینکه قصد داشت هواپیما را مورب کند، اشتباه نکرده است. بهترین کار این است که پروانه کُشنده را در قسمت بالا قرار دهیم. و سپس تنها کاری که باید انجام داد، برداشتن کامل بال ها است.

هیچی!

مراقب باشید آسیب نبینید، من نردبان را دوباره می آورم.

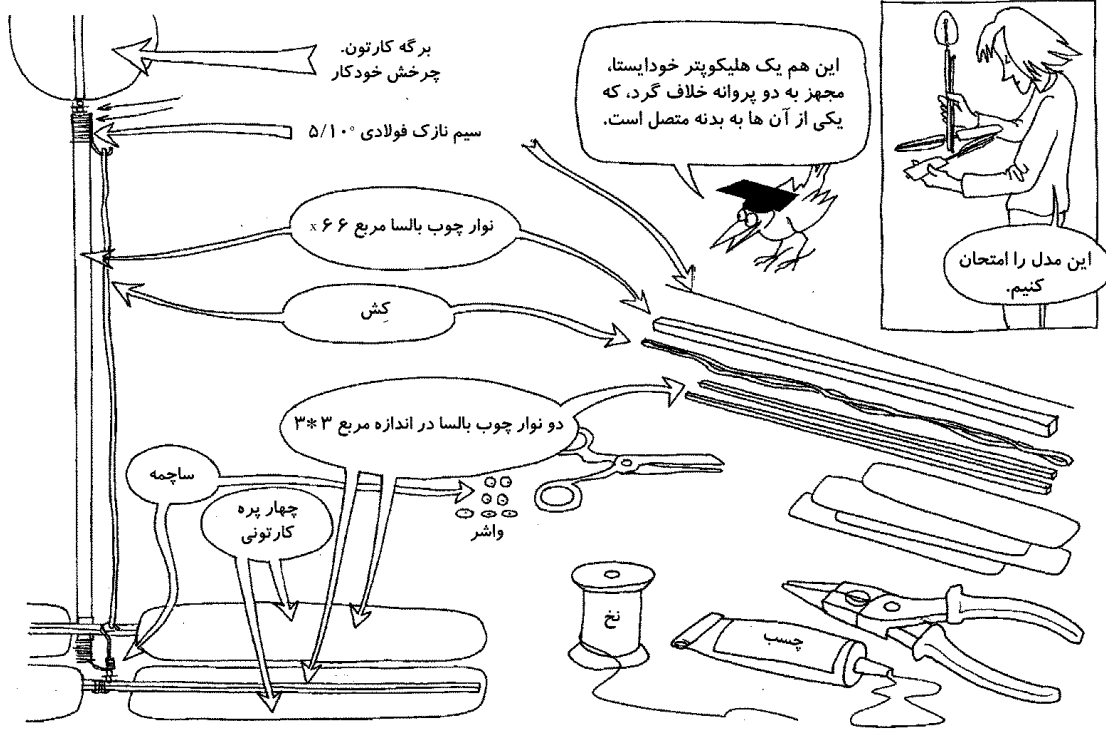

می توانید نردبان را بردارید. من می خواهم با تمام نیرو گاز دهم.

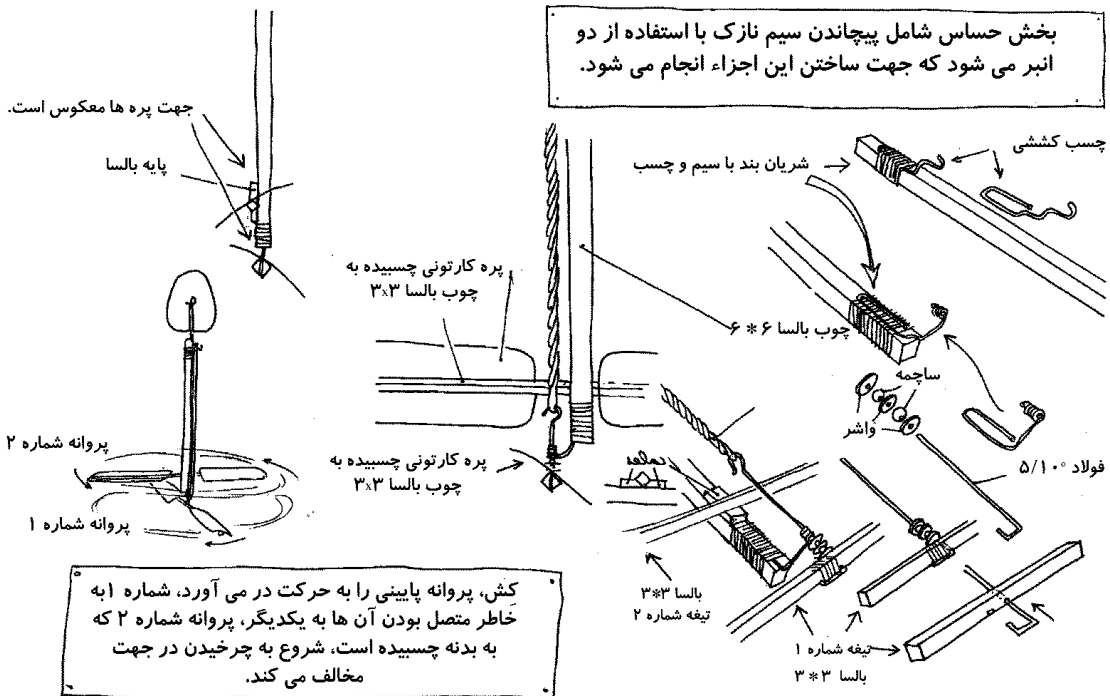

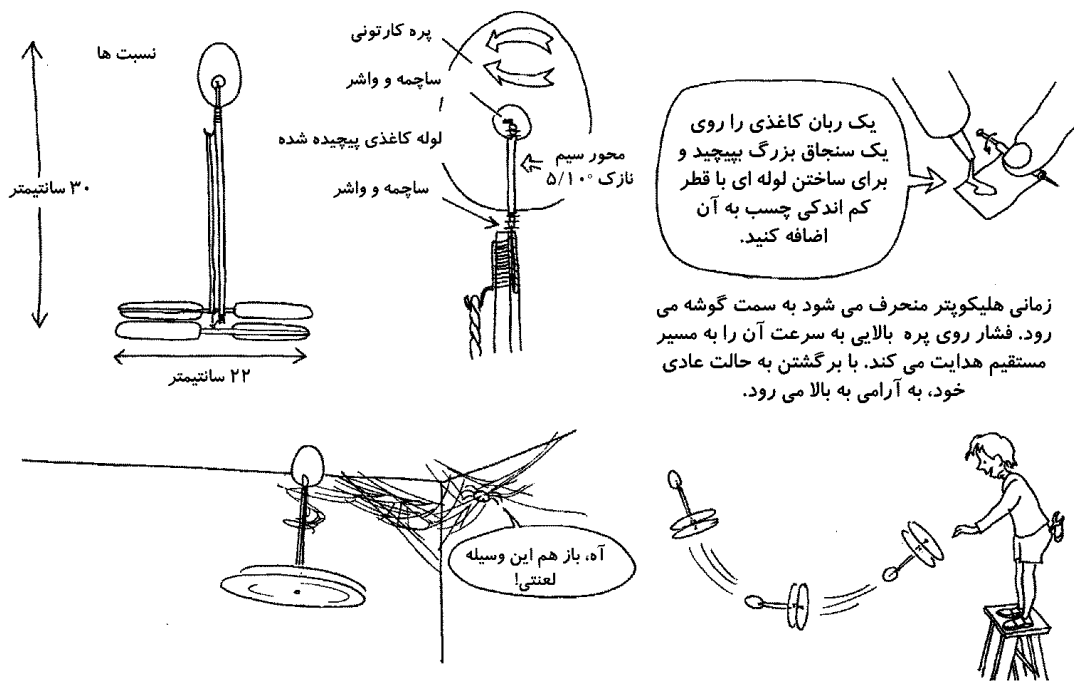
گشتاور

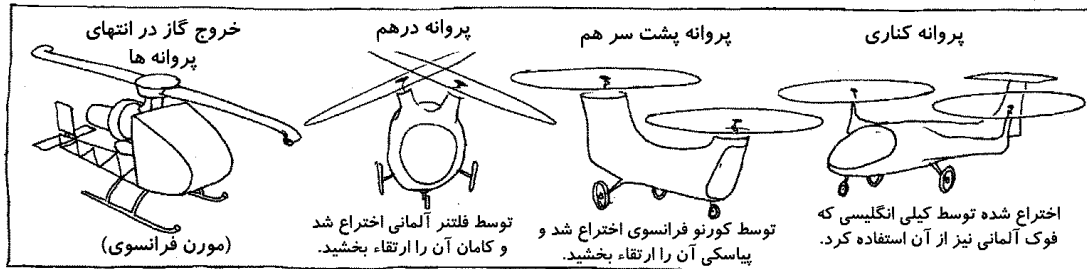
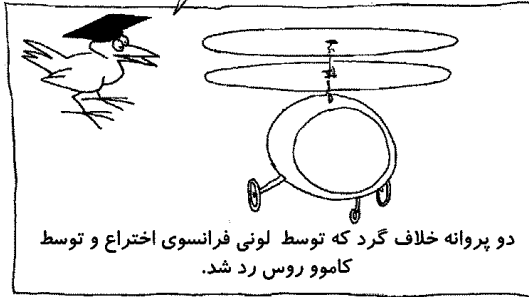
بخش حساس شامل پیچاندن سیم نازک با استفاده از دو انبر می شود که جهت ساختن این اجزاء انجام می شود.

(*) زمانی بچه بودم از این ماشین برای از بین بردن تار عنکبوت هایی که از سقف قصر نیورس در دو-سور آویزان بود، استفاده می کردم.

کандید راه حل های گوناگونی را در نظر می آورد.

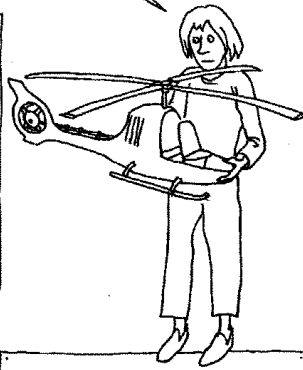
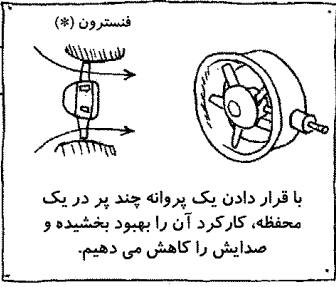
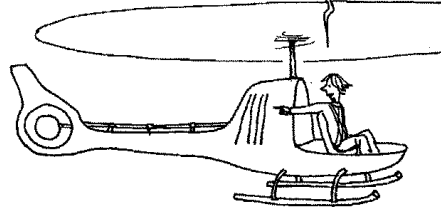

ایو لو بک کتابی با تصویرهای بسیار با ارزش نوشته است که عنوان آن «تاریخ پرفراز و نشیب هلیکوپتر» بین سال های ۱۴۸۶ تا ۲۰۰۵ است که در انتشارات ژان دوکرت به چاپ رسید. شما می توانید در این کتاب تمام گونه های هلیکوپترهایی که توسط انسان ها تصویر شده است را ببینید.

سریع برگرد و گرنه مکیده خواهی شد و به یک قطعه سوسیس تغییر شکل می دهی.

من در انتهای دم، یک پروانه تکی نصب می کنم و به صورت مکانیکی آن را با پروانه اصلی زوج می کنم، این طوری باید کار کند. زمانی من سرعت موتور را زیاد می کنم، پروانه دم نیز سرعت می گیرد و به صورت خودکار جبران حرکت پروانه زوج تضمین می شود.

پانگوس، این هم از این، من موفق شدم

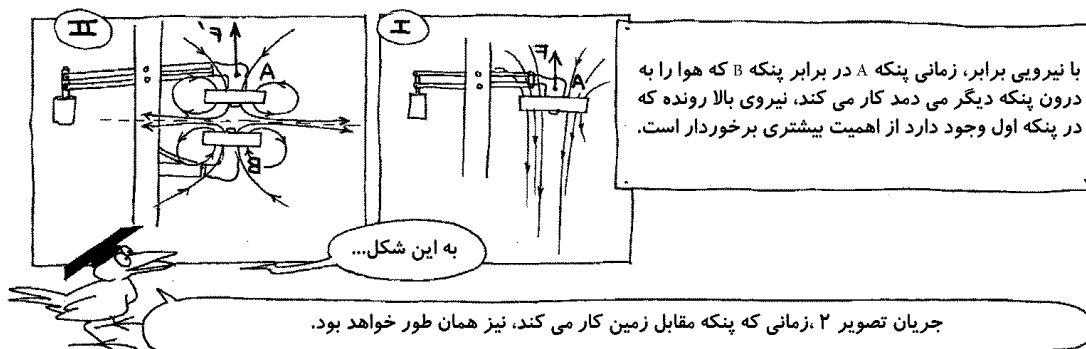
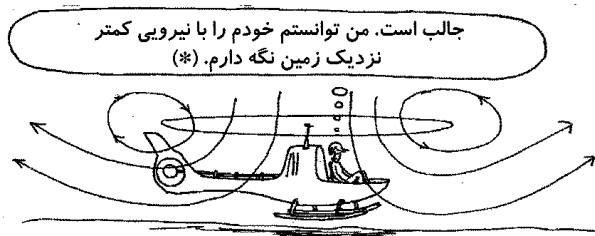
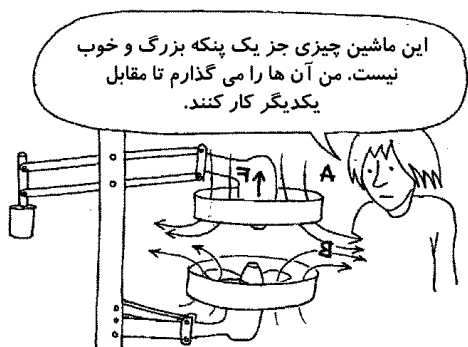

پروانه تکی دم توسط یوریو روسی اختراع شد و ایگور سیکوروسکی آن را ارتقاء بخشید.
* فنسترون نامی است که توسط مویه فرانسوی ابداع شد.

این نشان می دهد که بهترین چیزها در بهترین علم هوانوردی دنیا وجود دارد.

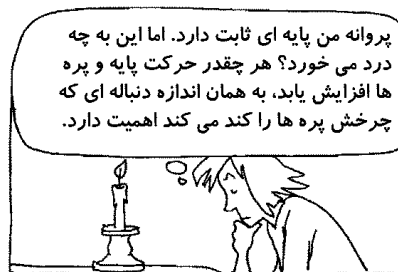
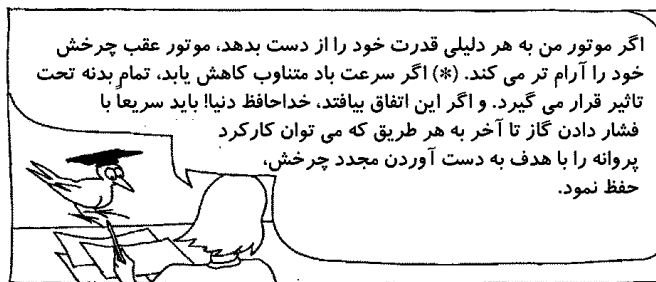

اثر زمین

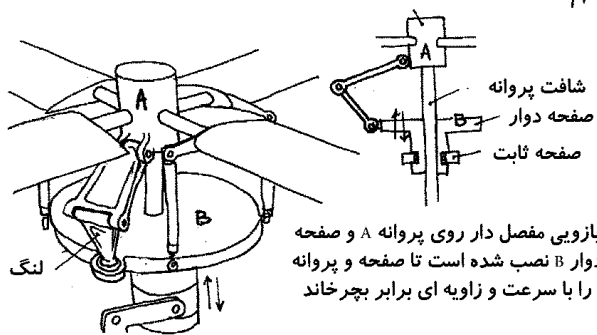
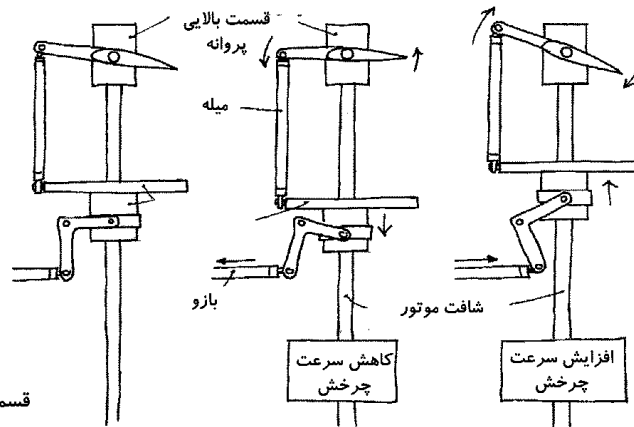
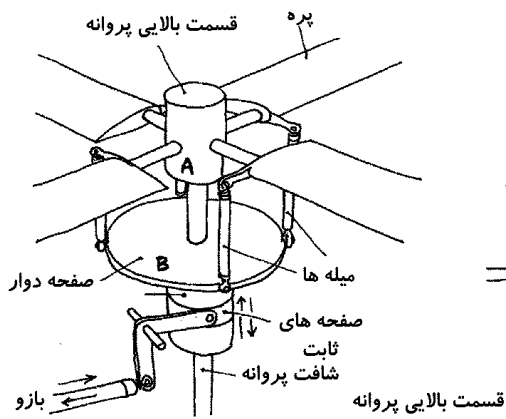

(*) اثر زمین زمانی اهمیت پیدا می کند که فاصله پروانه تا زمین برابر یا کمتر از نصف قطر آن است.

افزایش دور در دقیقه

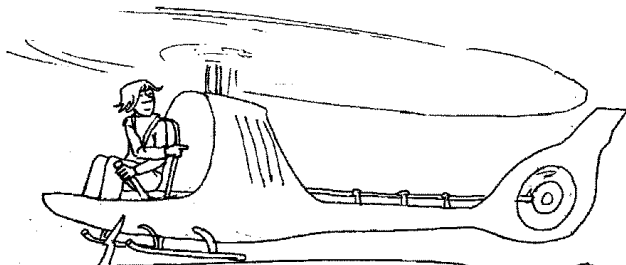
(*) زمانی که موتور به صورت ناگهانی از کار می افتد، چرخش پروانه به شکلی خطرناک در یک ثانیه کند می شود.

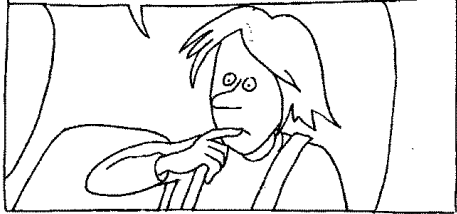
بازویی مفصل دار روی پروانه A و صفحه دوار B نصب شده است تا صفحه و پروانه را با سرعت و زاویه ای برابر بچرخاند

با چنین سیستمی می توان با استفاده از صفحه ای غیر دوار (B) که با بلبرینگ به صفحه ای دوار (صفحه ای که از طریق میله ها فرمان را انتقال می دهد) متصل شده است، زاویه تمام پره های یک باله را با هم تغییر داد.
مدیریت

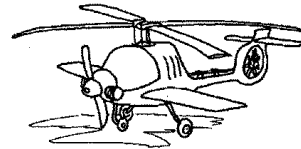

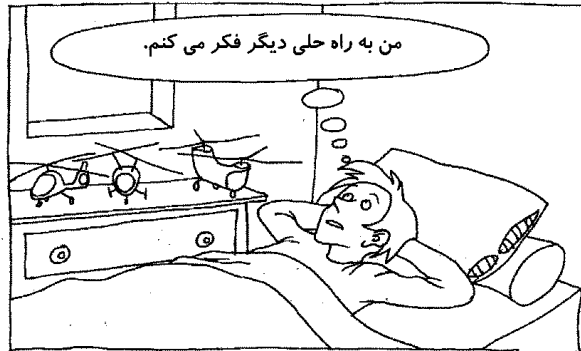
خوب. من می دانم که این ماشین پرنده می تواند من و کونگوند را حمل کند. من می توانم بالا بروم، پایین بیایم یا هر وقت بخواهم برگردم. فقط یک سوال می ماند: چگونه به جلو حرکت کنم؟

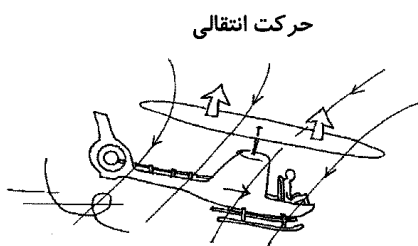
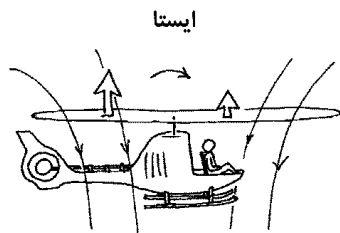

خوب من برای پروانه دم هم همین سیستم را به کار گرفته ام، پروانه دم، که تا زمانی زاویه لازم را به آن نداده ام از چرخیدن جلوگیری کند. یک پدال نیز اضافه کردم (سکان) که این اجازه را به من می دهد که درجا بچرخم.

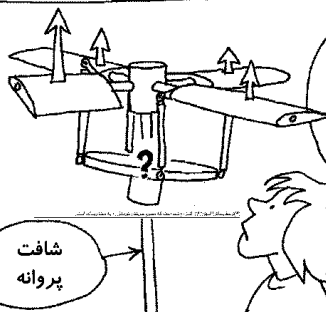
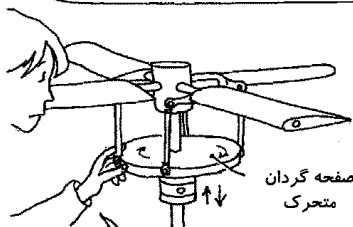
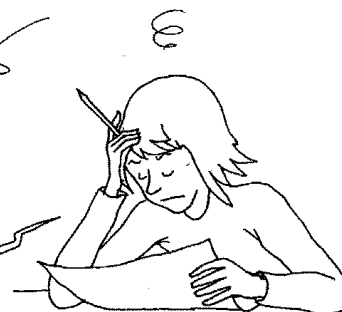
چی؟ من چیزی نشنیدم...

اگر بتوانم از طریق تغییر محور زاویه، مقاومت پره های پروانه را زمانی که پروانه به سمت عقب است افزایش، و زمانی که به سمت جلو می باشد کاهش دهم، می توانم از شیب شدن آن جلوگیری کنم و به حرکت انتقالی به سمت جلو وادار کنم.

اگر نوعی می توانستم کاری کنم که این صفحه در حال چرخش دارای شیب باشد، آن وقت می توانستم این تغییر محور زاویه پره ها (*) را به وجود آورم. اما چگونه برای این صفحه مفصل نصب کنم و تمام این کارها را انجام دهم؟

زاویه پره های من نسبت به محل قرار گرفتن صفحه دوار که روی شافت پروانه قرار دارد و به بالا و پایین حرکت می کند، به دست می آید.

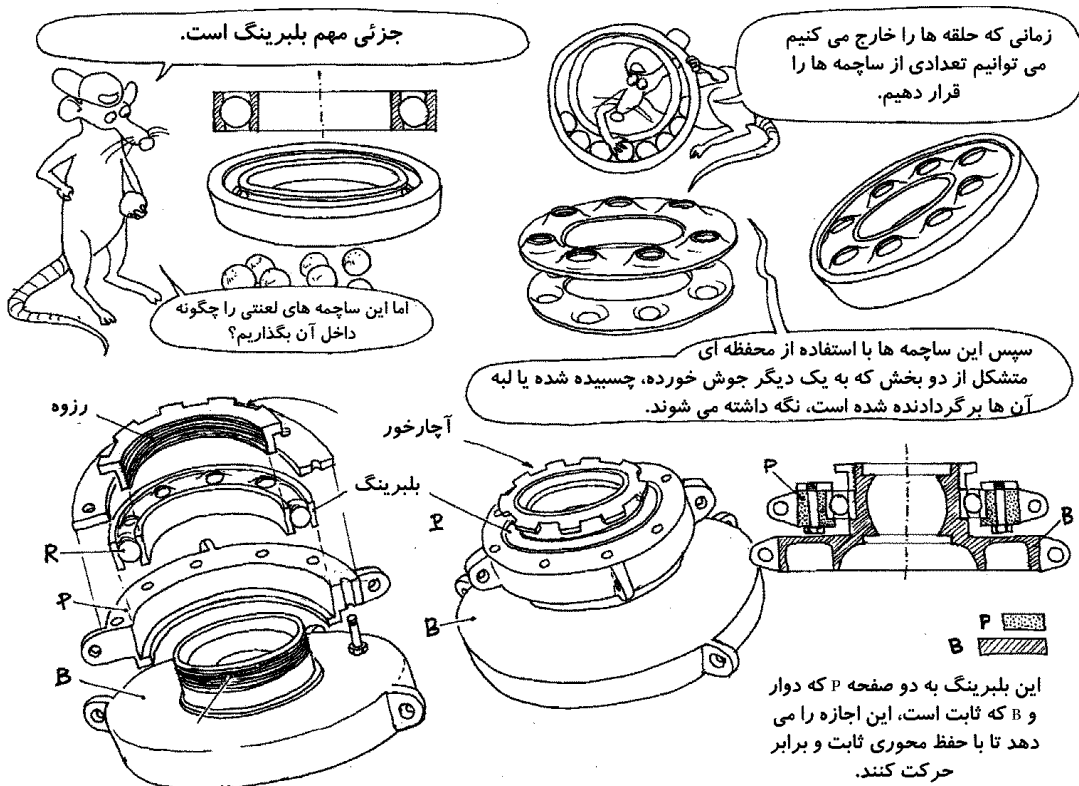
شافت پروانه

(*) توسط پسرکارا اسپانیایی اختراع شده است که مفهوم چرخش خودکار را به معنا رسانده است.

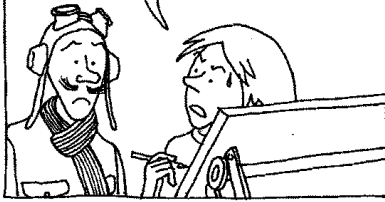

زندگی یک خلبان هلیکوپتر با مکانیکی پیچیده متشکل از میله هایی از این نوع، چرخ دنده ها و بلبرینگ ها در ارتباط است که این اجزاء با دقتی بسیار بالا به کار گرفته می شوند و همیشه به دقت تحت نظر می باشند و به صورت متداول تعویض می شوند. به همین دلیل هزینه ساخت و نگه داری بیشتر و مهم تر از یک هواپیما است. طی سال های دهه هفتاد دستیابی به مواد جدید از جمله مواد مرکب، الاستومر، اجزائی به قابلیت نرم کنندگی خودکار، این امکان را فراهم ساخت تا پیچیدگی، وزن و حجم و هزینه ساخت کم تر شود و همچنین روند نگهداری با حفظ امنیت و اطمینان تسهیل شود. اما تمام این ها از قالب همین اثر خارج می شود.

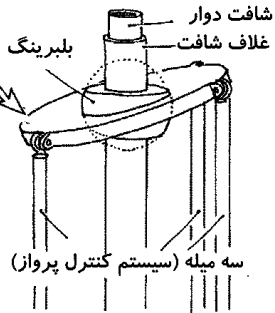

دوست عزیزم نمی خواهم ناراحتت کنم اما هواپیما شما از نظر مکانیکی مسخره است.

صفحه غیر دوار B با یک بلبرینگ از صفحه دوار P جدا می شود (صفحه قبل را ببینید). این صفحه دوار از طریق میله های زاویه دهنده شیب پره ها را تنظیم می کند.

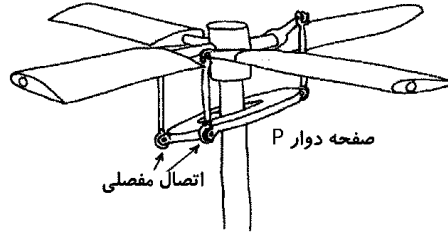

برای راست کردن چیزی که بین آن است راه چاره گذاشتن یک مفصل است.

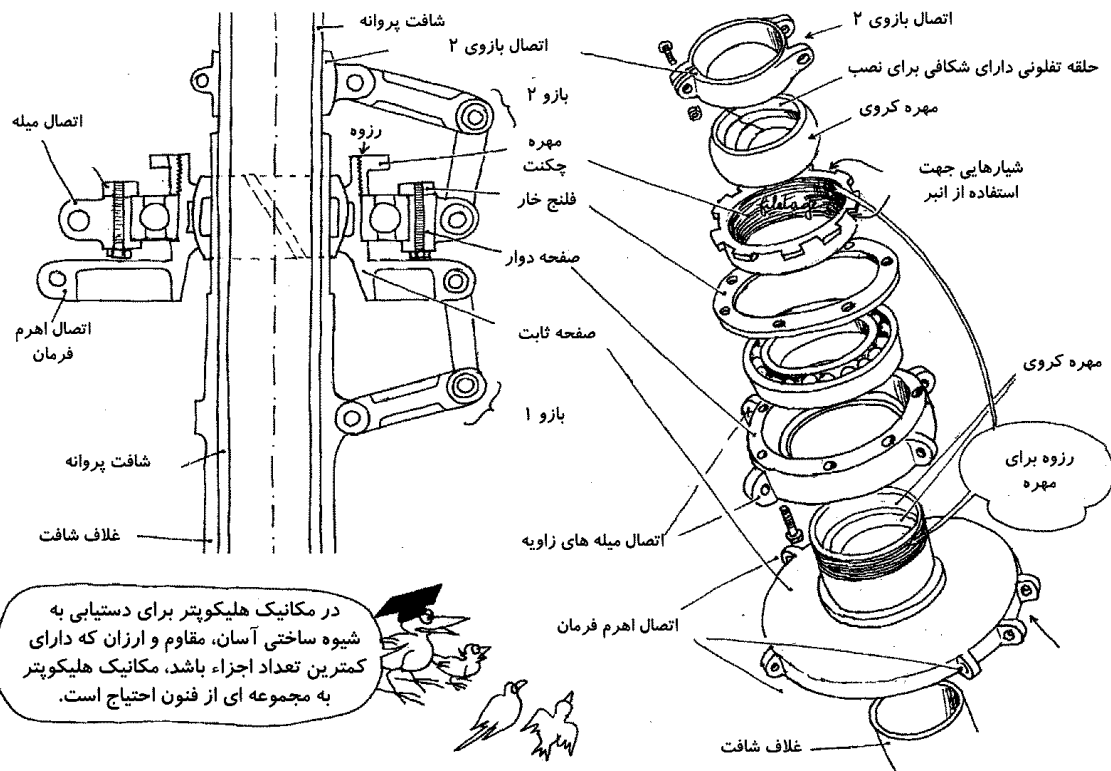

مفصلی که روی لوله ای قرار داده می شود که از میان آن لوله شافت پروانه عبور می کند.

روی این مفصل، صفحه ای غیر دوار قرار می گیرد که حرکت آن توسط اهرم کنترل پرواز انجام می شود. صفحه دوار با استفاده از میله های تغییر سرعت، زاویه پره ها را کنترل خواهد کرد

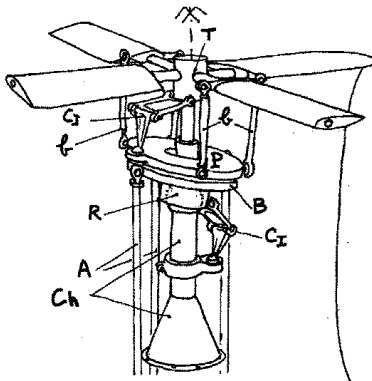

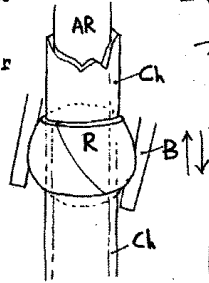
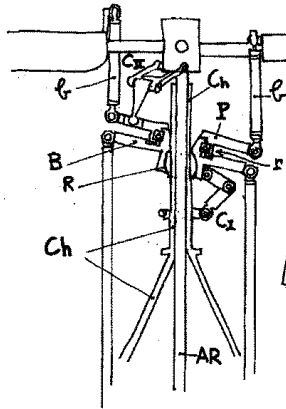

در مکانیک هلیکوپتر برای دستیابی به شیوه ساختی آسان، مقاوم و ارزان که دارای کمترین تعداد اجزاء باشد، مکانیک هلیکوپتر به مجموعه ای از فنون احتیاج است.

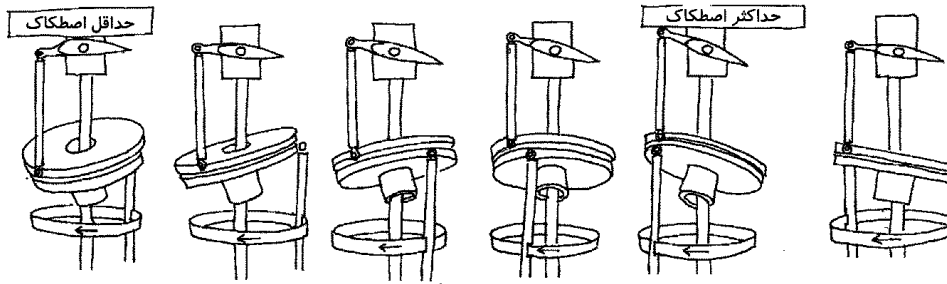

به توصیف تصویر دیگری برگردیم که فهم آن نیز راحت تر است. اهرم فرمان (A) از سه میله و صفحه ای غیر دوار که توسط پروانه ای (R) که به صورت آزاد روی رولبرینگ (Ch) و به صورت جدا از بدنه هلیکوپتر می چرخد تشکیل می شود و عمل افزایش یا کاهش ارتفاع و متمایل شدن به طرفین را انجام می دهد. بازوی اول (C1) که روی رولبرینگ ثابت شده است، از هرگونه حرکت صفحه B نسبت به بدنه هلیکوپتر جلوگیری می کند (رولبرینگ Ch). صفحه دوار P با یک بلبرینگ (r) به صفحه غیر دوار متصل شده است. حالت قرار گرفتن صفحه B توسط خلبان و از طریق اهرم فرمان تعیین می شود. صفحه P این فرمان را از طریق میله ها به پره ها انتقال می دهد. بازو دوم قسمت بالایی پروانه (T) را از صفحه دوار P مجزا می کند که در صورت نبودن این صفحه، میله های تعیین زاویه هنگام ایفای نقش خود در زمان پرواز به سرعت خواهند شکست.

حالا باید سیستم کنترل پروازی را طراحی کنم که به من این اجازه را می دهد تا سه میله عمودی را به حرکت در بیاورم.

و همه چیز تمام خواهد شد.

و...در قسمت پایین حرکت در یکی از میله های فرمان مشخص می شود.

حداقل اصطکاک

حداکثر اصطکاک

در بالا، یک پره را در مسیر حرکتش مورد ملاحظه قرار می دهیم. اصطکاک آن در مسیر حرکتش به طور متوالی از کمترین تا بیشترین مقدار متغیر است

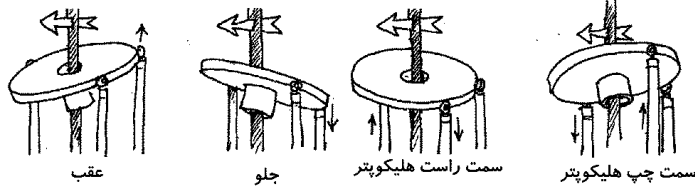
پیکان به سمت جلو هلیکوپتر اشاره می کند.

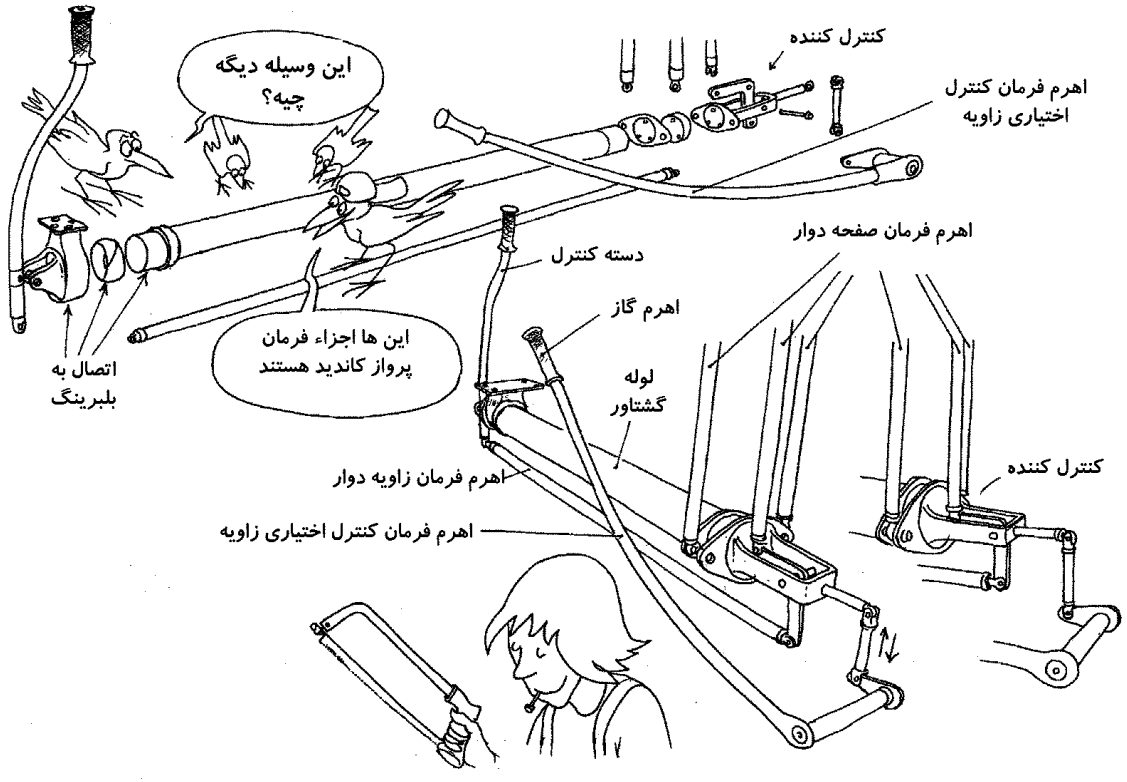
سه میله برای کنترل حالت صفحه غیر دوار کافی است.

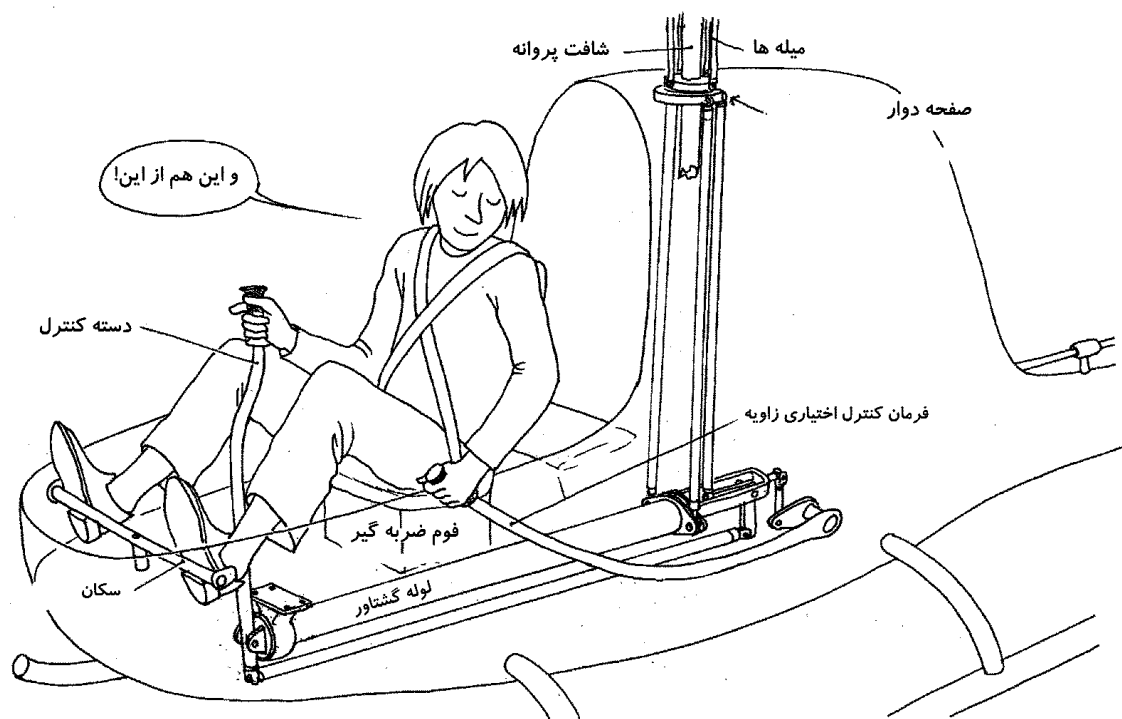
سمت راست
سمت چپ

اینجا پره ها در محل حرکتشان چهار موقعیت متفاوت را می گیرند.

کنترل هلیکوپتر در حالت افزایش شیب پره

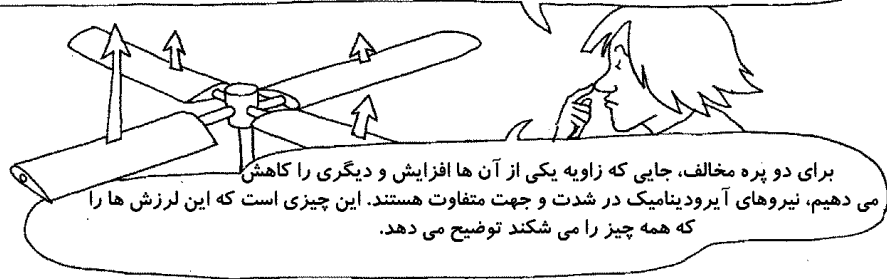

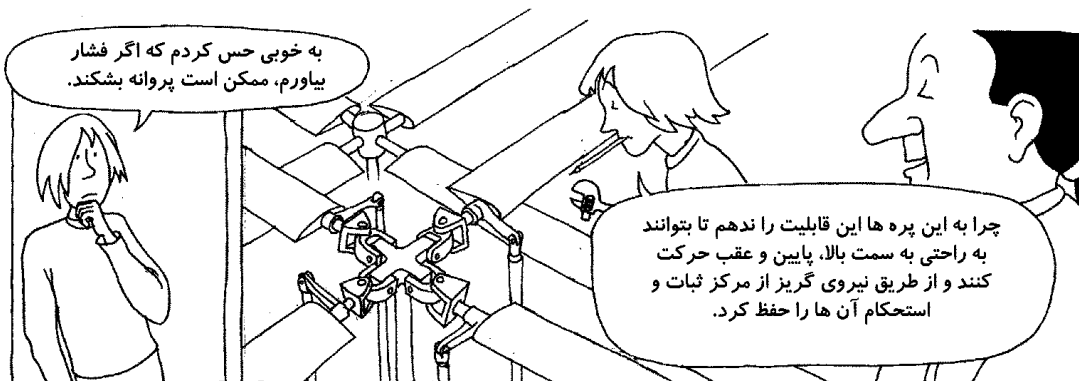

به محض آنکه خواستم تغییر مدور زاویه را انجام دهم به خوبی احساس کردم که هلیکوپتر می لرزد، مثل این بود که یک دست نامرئی وسط پروانه را گرفته است. اما با نگاه کردن از فاصله ای نزدیک تر علت اصلی این موضوع برای من روشن شد.

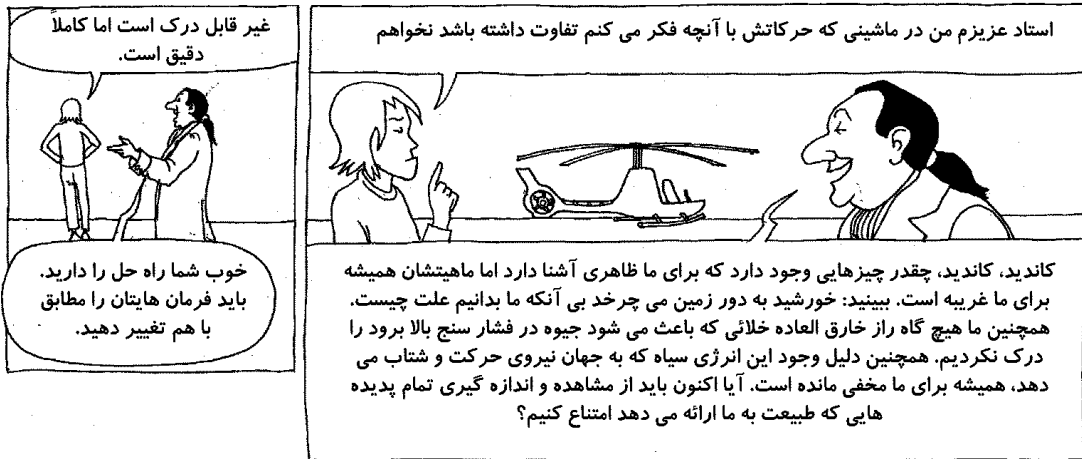

به خوبی حس کردم که اگر فشار بیاورم، ممکن است پروانه بشکند.

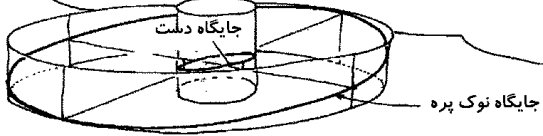
کار می کنه پانگلس، کار می کنه! ماشینم همیشه سر و صدا می کنه اما طوری نیست که غیر قابل درک باشه. اما برعکس پاسخ آن به اهرم فرمان همیشه غیر قابل درک است. با حرکت دادن اهرم به جلو، به سمت راست خود حرکت می کند. با حرکت دادن اهرم به سمت راست، سر ماشین به سمت بالا می آید و تا وارونه شدن پیش میره. با حرکت دادن اهرم به سمت چپ، سرازیر می شود و به سمت جلو حرکت می کند. با حرکت دادن اهرم به سمت عقب به سمت چپ خود حرکت می کند.

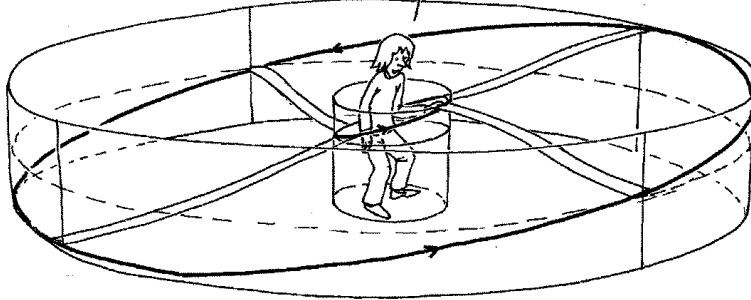
تغییر مدور

پانگلس فکر کنم که فهمیدم. زمانی این پره را با چرخاندن به دور خودم از بالا به پایین حرکت می دهم و به گونه ای حرکت را تنظیم می کنم تا مدت زمان نوسانی که وارد می کنم با مدت زمان چرخشم برابر باشد، تلفیق نیروی اینرسی و حالت کشسانی آن باعث می شود تا حرکت با تاخیری برابر با نود درجه انجام می شود.

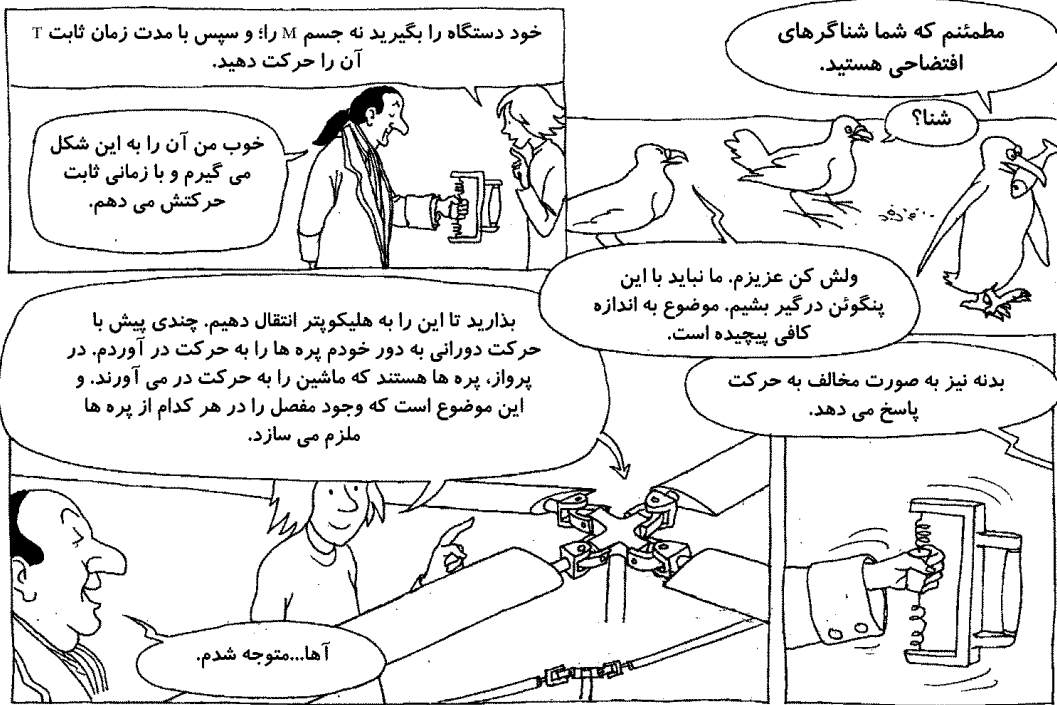
خدای من!

در مسائل علمی این موضوع ترجمانی برای عملکرد قانون دوم نیوتون است.

دومین مفصل متحرک مفصل پره قرار گرفته روی دم است که به پره ها این اجازه را می دهد تا به این شکل حرکت کند و نوسان داشته باشد. اگر این مفصل ها (یا به بیان دیگر اتصالات منعطف) وجود نداشتند، هلیکوپتر دچار لرزش های بسیار شدید می شد که می توانست باعث شکستگی پروانه شود*.

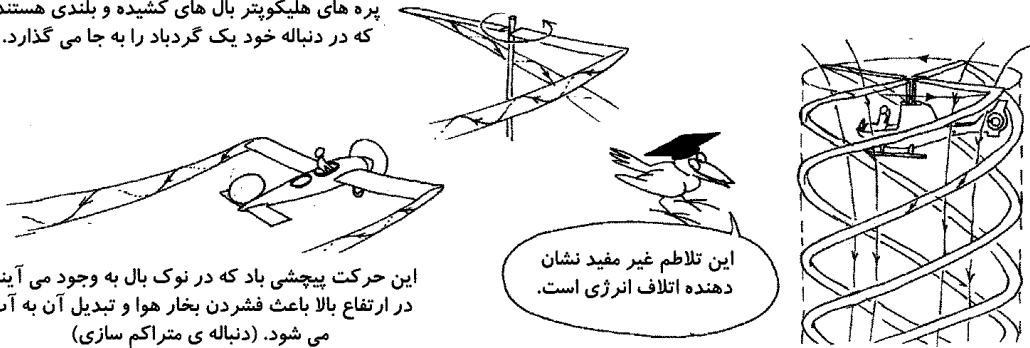
آیا با پاسخ سیستم های مرتبه دوم مشکلی دارم؟

* آقای دولاسیروا که اهل اسپانیا است، از اولین تلاش هایش برای ساخت هواپیما بدون بال با دیدن پروانه ساخته شده اش که بسیار سریع می شکست به این نتیجه رسید که باله های دارای مفصل منعطف تر هستند.

انتقال

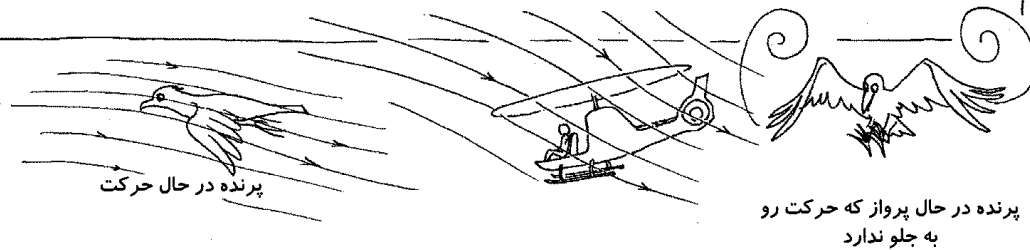
پره های هلیکوپتر بال های کشیده و بلندی هستند که در دنباله خود یک گردباد را به جا می گذارد.

این حرکت پیچشی باد که در نوک بال به وجود می آید، در ارتفاع بالا باعث فشردن بخار هوا و تبدیل آن به آب می شود. (دنباله ی متراکم سازی)

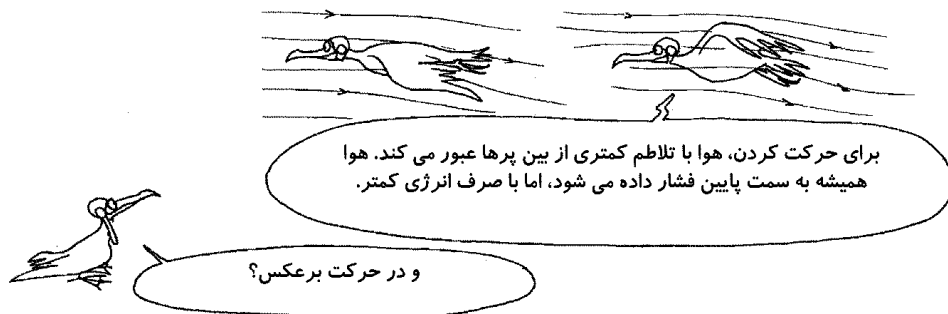
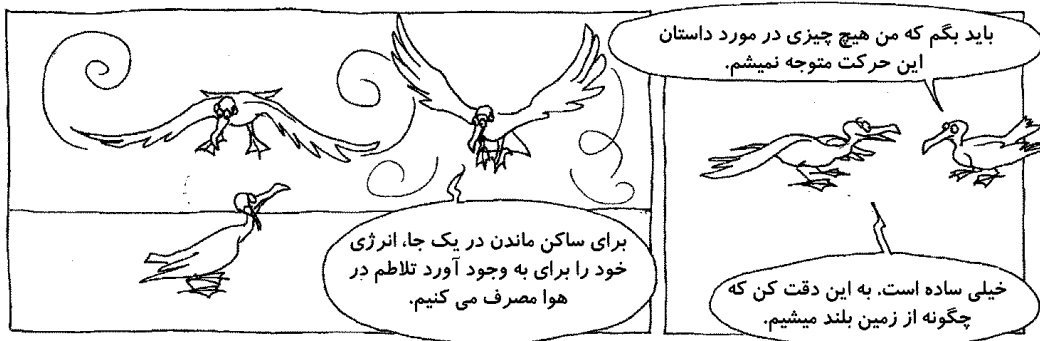
این تلاطم غیر مفید نشان دهنده اتلاف انرژی است.

زمانی هلیکوپتر به حرکت در می آید، سرعت جریان کاملاً تغییر می کند. حرکت پیچشی باد اهمیت خود را از دست می دهد و از این طریق ماشین مصرف انرژی کمتری را خواهد داشت.

پرنده در حال حرکت

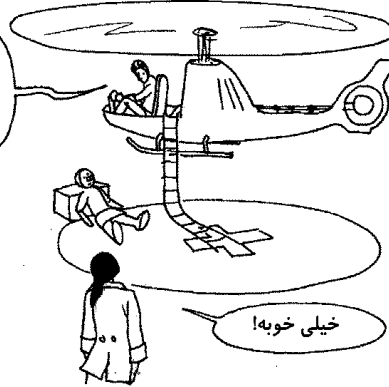
پرنده در حال پرواز که حرکت رو به جلو ندارد

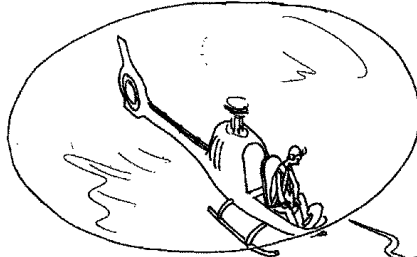

و در اینجا دوباره با به وجود آوردن تلاطم در هوا به روش پرواز ثابت بر می گردی و به همین جهت انرژی بیشتری مصرف می کنی.

پانگوس، من الان کاملاً آماده‌ام. این ماشین به طور خارق العاده ای ثابت و قابل کنترل است. به محض آنکه کونگوند سوار شود، با سرعت هر چه بیشتر از آنجا دور می شوم تا از تیررس کمانداران بارون خارج شوم.

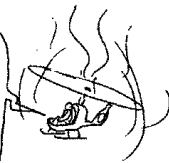
خیلی خوبه!

من تنها باید به اندازه کافی ارتفاع بگیرم. مردم هیچ وقت به آسمان نگاه نمی کنند. سپس با سرعت به سمت تراس پایین می روم.

حس می کنم که هلیکوپتر من به شکل توده ای بد
قواره در آمده که کاملا بی ثبات است. باید هر چه
سریع تر از آن خارج شوم. قطعاً سقوط عمودی با
سرعت بالا اصلاً چیز خوبی نیست.

ای وای، این کاملاً بی ثبات است.

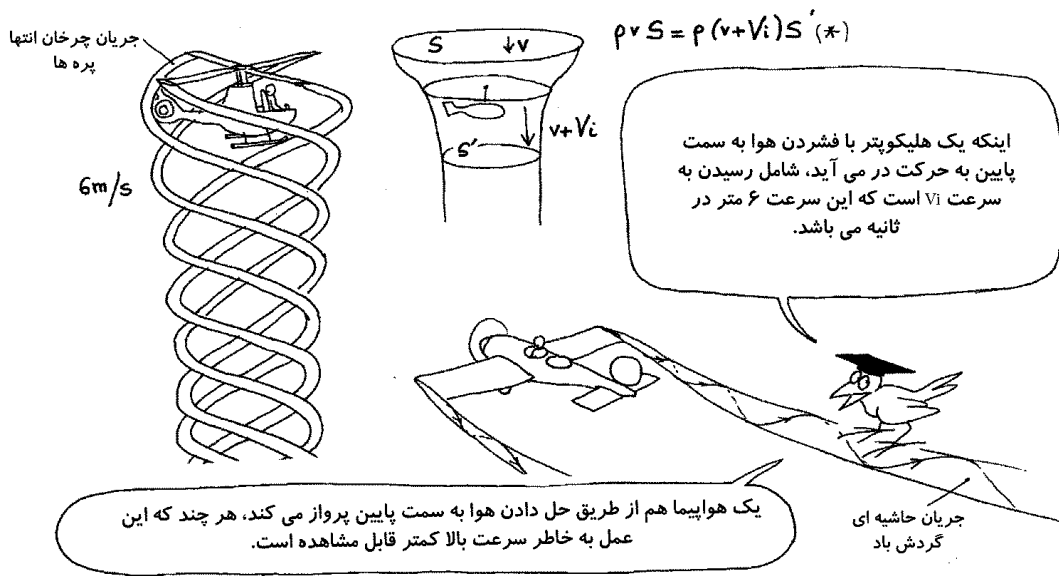
و علاوه بر آن
می لرزد.

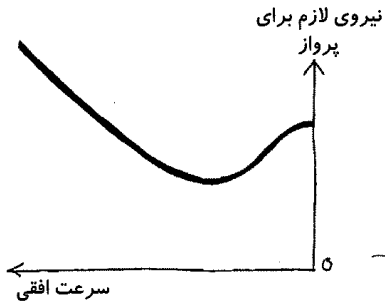
پانگوس من هدف را از دست دادم. نزدیک شدن کاملاً
عمودی ممکن نیست.

سرعت القا شده

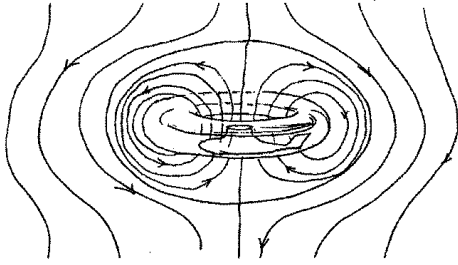
*این رابطه، حفظ جریان هوا و مقدار ثابت چگالی را شرح می دهد. این اظهار می کند که مقدار S' از مقدار S بسیار کمتر خواهد بود.

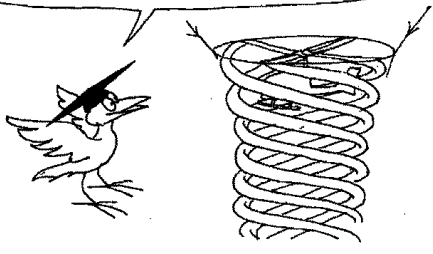
تمام آنچه که حالت جریان های متلاطم و گردبادی را دارد نوعی اتلاف انرژی را نشان می دهد. وجود نوعی جریان متلاطم، پرواز و حرکت رو به جلو را با مشکل همراه می کند.

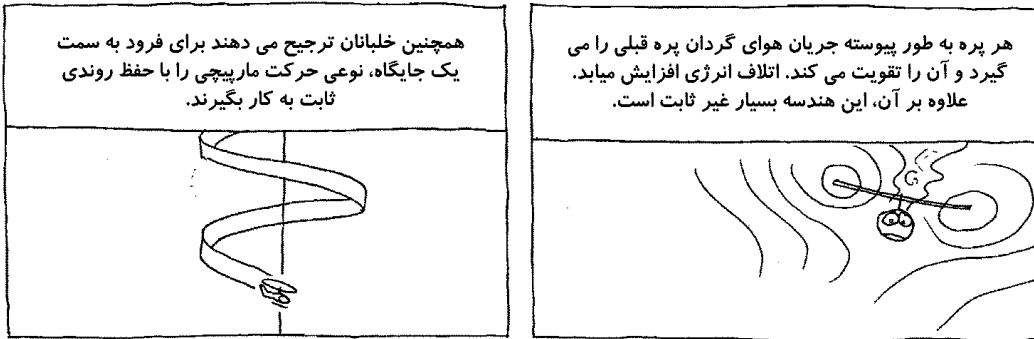
میزان اتلاف انرژی در جریان متلاطم انتها پره ها از اهمیت کمتری برخوردار است.

زمانی هلیکوپتر حرکتی عمودی به سمت پایین را انجام می دهد که سرعت عمودی در جریان هوای گردان به یک چهارم V_i می رسد.

زمانی سرعت پایین آمدن سه چهارم سرعت V_i برسد، جریان های هوای گردان به شکلی دیگر و با به وجود آوردن جریان های بزرگ حلقوی دیده می شوند.

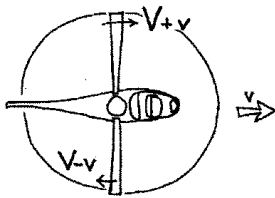
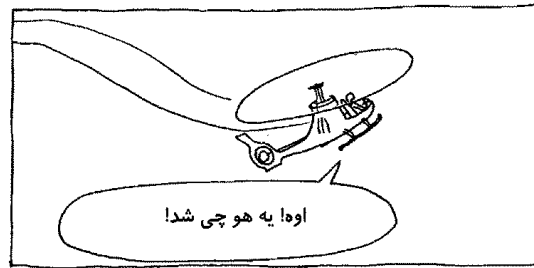
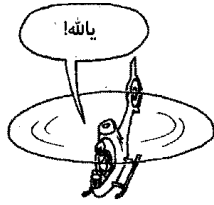
در نتیجه:
در پرواز افقی به بالای برج نزدیک شدم. در آخرین لحظه سرعتم را کم کردم و به پرواز در حالت ثابت رسیدم و سپس با سرعتی مناسب حرکت عمودی به سمت پایین را انجام دادم، که می توان آن را یک متر در ثانیه در نظر گرفت.

حالا مجددا تلاش هایمان را در پرواز از سر می گیریم.

برای گریز از این حرکت خطرناک از حالت گردان استفاده می کنم.

توقف فعالیت پره حرکت کننده به عقب

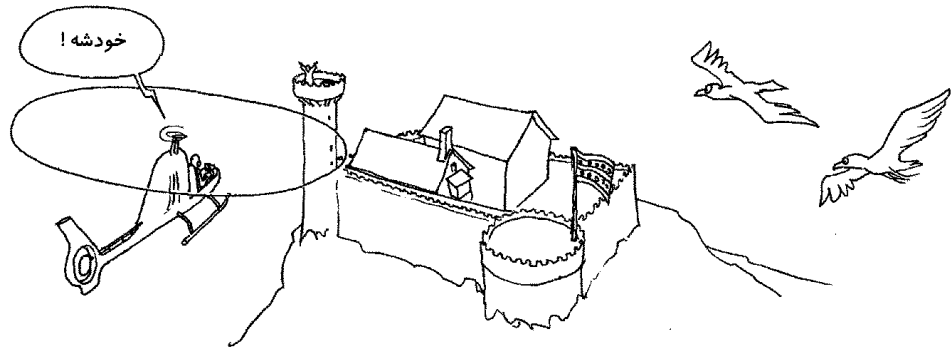
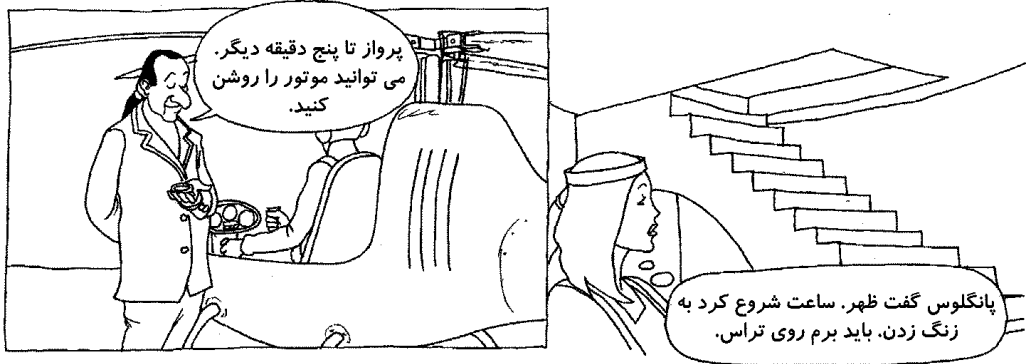

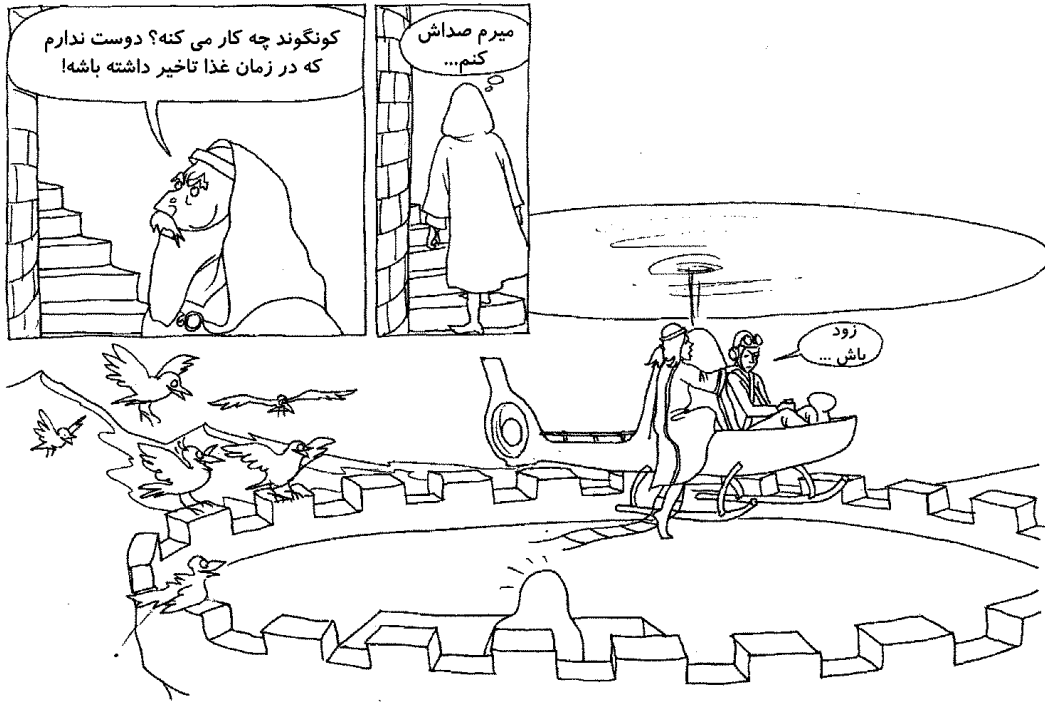
با در نظر گرفتن سرعت پره نسبت به محیط پیرامونش (v) و سرعت پرواز هلیکوپتر (v)، میزان جریان متناوبی که پره حرکت کننده به سمت جلو با آن در ارتباط است برابر است با $v+v$. همچنین میزان این جریان برای پره ای که به سمت عقب حرکت می کند برابر است با $v-v$. پس نیروهای فشار وارده بر دو پره بسیار متفاوت است.

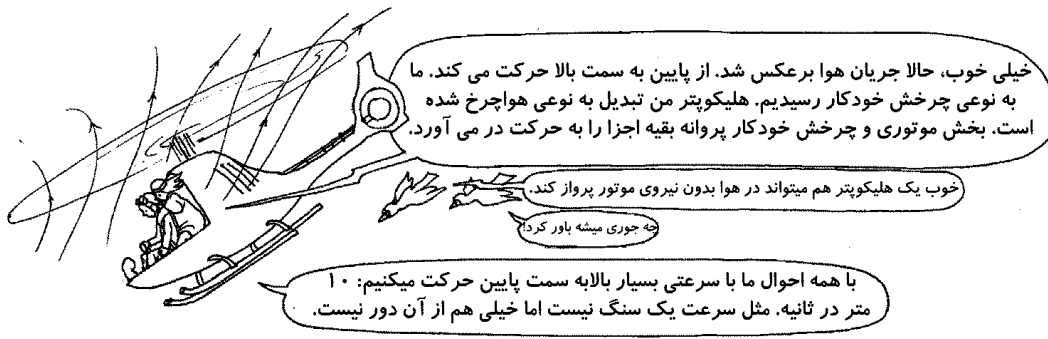

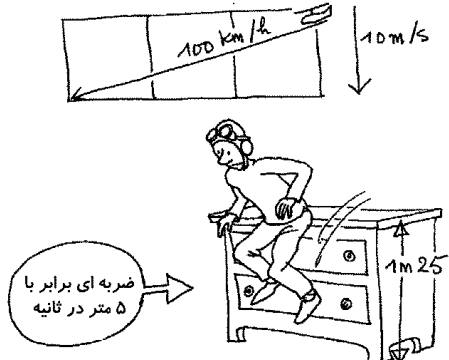

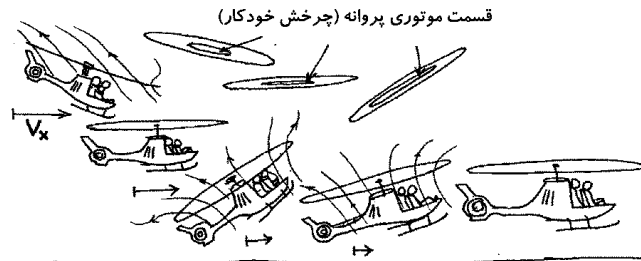
در سیستم چرخش خودکار یک هلیکوپتر سرعتی برابر با ۱۰۰ متر در ساعت دارد که مطابق است با آیرودینامیک ۳. در چرخش خودکار عمودی سرعت سقوط برابر با ۲۰ متر در ثانیه خواهد بود که در اثر این سرعت مسافران کشته خواهند شد. برای به اثبات رساندن این نظرها باید گفت که یک انسان می تواند ضربه سقوطی با سرعت ۵ متر در ثانیه را که برابر است با پریدن از روی یک بوفه، تحمل کند. ضربه سقوطی با سرعت ۱۰ متر در ثانیه برابر است با سقوط از ارتفاع ۵ متری.

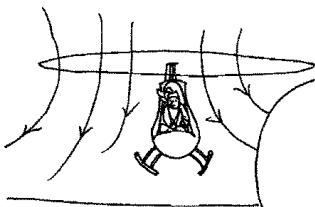
$$(*) V_{(m/s)} = \sqrt{2gz} = \sqrt{20z} \quad ()$$

مانور فرود

باید بدون فکر کردن زیاد عمل کنم.

در ارتفاع ده متری کاندید به سرعت اهرم را می کشد تا زاویه قابل کنترل را به حد اقل برساند. سر ماشین به سمت بالا می آید و پره ها با جریان باد متناوب بسیار قوی برخورد می کنند که در قسمت پروانه و موتور این فشار شدت میابد. اینگونه او انرژی جنبشی حرکت به سمت جلو را به انرژی چرخش تبدیل می کند و سپس به دسته فشار می آورد.

سپس او اهرم زاویه قابل کنترل را به سمت خود می کشد. جریان هوا برعکس می شود. اینگونه پروانه از حالت هواچرخ به حالت هلیکوپتر تغییر می کند. *

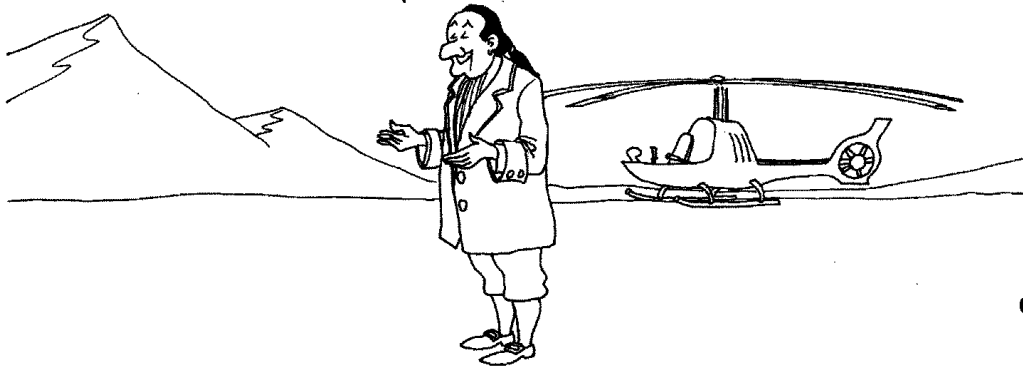

* در این مانور آدرنالین بسیاری مصرف می شود.

کاندید عزیزم می بینید در بهترین جهان ممکن همه چیز برای خوبی است. اگر شما از درب
قصر بارون به شدت رانده نشده بودید، هلیکوپتر را اختراع نمی کردید

پایان

تشکر فراوان از پاسکال شرتیان برای توصیه های دقیق فنی او.